

## Arrest

nr. 320 245 van 20 januari 2025  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF  
Louizalaan 54/3de verd.  
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2024 datum waarop de zaak tegensprekelijk uitgesteld wordt naar de zitting van 17 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster komt België binnen op 16 maart 2022 en dient hier een week later, op 23 maart 2022, een verzoek om internationale bescherming in.

Op 10 augustus 2022 en 23 mei 2023 wordt zij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 16 november 2023 een beslissing waarbij aan verzoekster internationale bescherming wordt geweigerd en haar verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

#### *“A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Tropojë. U bent gehuwd en u heeft twee kinderen. Uw echtgenoot verblijft in Albanië, terwijl uw twee kinderen bij u in België verblijven.*

U was werkzaam voor een deurwaarder, genaamd E.(...) M.(...). Ed. was tevens voorzitter van alle deurwaarders in de staat Tropojë. U was boekhoudster op het kantoor van Ed. en gespecialiseerd in begroting, financiën, archiveren en protocolleren. Eén van de zaken die het kantoor waar u werkzaam was, behandelde was een dossier aangaande de bouw van hydrocentrales. Via de rechtbank was er in dit dossier een bevel gekomen om de werken stil te leggen, aangezien de bewuste hydrocentrales in de beschermde zone van de Valbone lagen. In november 2021 ging u ter plaatse om dit besluit uit te voeren. Ed. gaf toen een volmacht aan u om het dossier op te volgen, daar Erz.(...) B.(...), die als manager en aandeelhouder betrokken was bij deze hydrocentrales, hem bedreigd had. Eenmaal ter plaatse kwam het toen tot een discussie met Erz.(...). Hij bedreigde u en stelde dat het gevolgen zou hebben als u de opdracht tot stopzetting zou uitvoeren. U deed echter uw job en ging door met het executeren van het vonnis van de rechtbank. Hierna kwam Erz.(...) nog tweemaal langs op het kantoor om u te bedreigen en te stellen dat u hem economische schade had toegebracht.

Op 13 februari 2022 ontving u een bericht waarin stond geschreven dat men wist wie u was. U nam dit bericht echter niet serieus en dacht dat het om een vergissing ging. De volgende dag kreeg u andermaal dergelijk bericht, waarna u ongerust begon te worden. Deze berichten ontving u vervolgens nog gedurende tien dagen. In één van die berichten werden u en uw familie met de dood bedreigd. Op 22 of 23 februari 2022 ging u aangifte doen van deze berichten en blokkeerde u uw telefoonnummer. U besloot even onder te gaan duiken bij uw moeder, waarna u een bericht kreeg dat de persoon op de hoogte was van uw doen en laten en wist waar u verbleef. U besloot uw dochter toen ook thuis te houden van de crèche, maar zette uw eigen werkzaamheden voort. U was op dat moment zwanger en kreeg problemen met uw zwangerschap. U ondervond eveneens psychologische problemen, waarna u een psychologe consulteerde. Op 4 maart 2022 was u onderweg van uw psychologe toen u werd tegengehouden door een rode Toyota. Een man sleurde u uit uw wagen naar een bunker in het bos. Hij kleepte u uit en trachtte u te verkrachten. U schreeuwde en hilde, waarna drie jagers die in de buurt waren u ter hulp snelden. Uw belager snelde weg. U was in shock en eenmaal thuis gekomen, bracht u uw familie op de hoogte van de gebeurtenis. Uw omgeving wist ondertussen ook wat er was gebeurd en schold u uit. U stond onder psychologische druk en ondernam op 9 maart 2022 een zelfmoordpoging. U werd naar het ziekenhuis overgebracht. Uw ongeboren kind kon gered worden. Uit schrik voor uw leven, nam u toen het besluit om Albanië te verlaten.

U vermoedt dat er een link is tussen de discussie met Erz.(...) B.(...) en de dreigberichten die u vervolgens ontving. U verwijst hiervoor naar de connecties van Erz.(...). U heeft uw vermoeden nooit gedeeld met de Albanese autoriteiten uit schrik voor Erz.(...).

U verliet Albanië op 16 maart 2022 samen met uw dochter. Uw echtgenoot reisde mee naar Pristina, waarna u alleen verder reisde met uw dochter naar Duitsland. Via Duitsland reisde u verder naar België waar u dezelfde dag aankwam. Op 23 maart 2022 diende u uw verzoek om internationale bescherming in. Op (...) juni 2022 werd uw zoon R.(...) geboren.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u voor het leven van u en uw kinderen naar aanleiding van uw werkzaamheden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw originele paspoort (d.d. 22/06/2018) en het originele paspoort van uw dochter (d.d. 11/02/2022); uw originele rijbewijs (d.d. 23/06/2016); verschillende documenten aangaande de aangifte van de dreigberichten die u ontving, alsook aangaande de opvolging van deze zaak en het uiteindelijke resultaat van het onderzoek naar de afzender van deze berichten; verschillende artikels over de omstandigheden rond de sluiting van de waterkrachtcentrales; verschillende artikels over het feit dat het besluit rond de sluiting genegeerd werd; de dreigberichten waarvan u vermoedt dat ze van Erz.(...) B.(...) afkomstig zijn; de volmacht waarin E.(...) M.(...) u de bevoegdheid gaf om op te treden om het vonnis aangaande de waterkrachtcentrales uit te voeren; het vonnis of het besluit van het Albanese Hooggerechtshof in de zaak van de sluiting van deze hydrocentrales; verschillende documenten om te staven dat M.(...) B.(...) ondertussen uw taken heeft overgenomen; verschillende foto's en video's van het moment waarop het besluit om de centrales te sluiten, werd uitgevoerd; een verklaring van (...) aangaande de sluiting van de turbines; twee printscreens van dreigberichten afkomstig van twee verschillende Instagramaccounts; het besluit van de Raad van Bestuur van de Entiteit Energieregulator aangaande verschillende vergunningen en licenties; een besluit aangaande het opschorten van een vergunning voor het waterreservoir van het Drin-Buna waterbekken; een mail die u stuurde naar M.(...) B.(...) om een logboek van het gerechtshoofdossier omtrent de uitvoering van het besluit van de rechtbank in de zaak van de hydrocentrales te verkrijgen; een medisch attest om uw zelfmoordpoging te staven; drie artikels omtrent problemen met journalisten die berichten over de zaak van de hydrocentrales; een foto van u, een foto van een omslag en twee foto's van de Valbone-regio; een afspraak met een psycholoog in België; een psychologisch attest (d.d. 30/10/2023) en een handgeschreven briefje waarbij u een afspraak met de protection officer die u dossier behandelt, aanvraagt.

## B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u wenst gehoord te worden door een vrouwelijke ambtenaar en een vrouwelijke tolk (vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ, d.d. 02/05/2022; vragenlijst CGVS, d.d. 02/05/2022, vraag 3.6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud behandeld door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk. Daar waar doorheen de persoonlijke onderhouden zichtbaar bleek dat u het emotioneel moeilijk had bij het vertellen van uw verhaal, legt u pas op 30 oktober 2023 een psychologisch attest neer. Op basis van dit attest blijkt dat u angst- en depressieve symptomen vertoont, alsook dat er sprake is van symptomen van een posttraumatische stressstoornis. Voorts wordt gesteld dat u last heeft van slapeloosheid, terugkerende gedachten en momenten van herbeleving, nachtmerries, sociale isolatie, angstaanvallen, ademhalingsmoeilijkheden, gevoelens van verdriet, angst en hopeloosheid; en fysieke problemen, zoals hoofdpijn en vermoeidheid. Tot slot wordt ook gesteld dat u cognitieve problemen ervaart, zoals verwarring en geheugenverlies naar aanleiding van de symptomen van een posttraumatische stress. Er wordt weliswaar verwezen naar literatuur om te duiden dat het heroproepen van traumatische elementen een invloed kan hebben op het geheugen of het reconstrueren van deze elementen, doch wordt niet geconcretiseerd op welke manier dit zich bij u manifesteert. Noch worden er concrete aanbevelingen gedaan naar uw persoon toe bij het doorlopen van de asielprocedure. Hoewel dit attest nog niet in het bezit was van het CGVS op het moment van uw persoonlijke onderhouden, werd u desalniettemin, bij aanvang van beide persoonlijke onderhouden gewezen op het nemen van een pauze indien u hiertoe de nood voelde (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 10/08/2022, CGVS 1, p. 2; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 23/05/2023, CGVS 2, p. 2) en werd u de kans geboden om in het tweede onderhoud verdere uitleg te geven (CGVS 2). Verder werd u de nodige tijd geboden om uw verhaal te doen, werd regelmatig gepolst naar hoe u zich voelde en of u in staat was om verder te gaan (CGVS 1, p. 6, p. 10, p. 11; CGVS 2, p. 4, p. 8, p. 9, p. 10, p. 12). Voorts maakte u aan het einde van beide persoonlijke onderhouden duidelijk alle vragen en de tolk goed begrepen te hebben (CGVS 1, p. 19; CGVS 2, p. 12). Uit niets in de weergave van de persoonlijke onderhouden blijkt dat u niet in staat was om op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij het KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Albanië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat de geloofwaardigheid van uw vermeende vrees wordt ondermijnd doordat u niet aannemelijk wist te maken dat u daadwerkelijk persoonlijk betrokken was bij de uitvoering van het besluit van de rechtbank om de hydrocentrales in de beschermde regio van Valbonë te sluiten. Dit blijkt vooreerst uit de informatie waarover het CGVS beschikt, waaruit blijkt dat E.(...) M.(...), de deurwaarder waarvoor u werkzaam was, weliswaar de beslissing niet wenste uit te voeren, doch dat een andere deurwaarder, meer bepaald S.(...) S.(...), het bevel van de rechtbank uiteindelijk uitgevoerd heeft, en dit in de aanwezigheid van (...), de politie en Erz.(...) B.(...). Daarenboven wordt in een artikel gesteld dat de actie van S.(...), die deurwaarder is in de regio Kukës, er kwam na ongeveer vier maanden weigering door E.(...) M.(...). Nergens wordt gewag gemaakt van uw aanwezigheid, noch staat uw naam ergens in de artikels vermeld. Evenmin wordt de link naar eventuele bedreigingen aan uw adres vermeld, terwijl er wel wordt geschreven dat Erz.(...) van C. eiste dat ze de site onmiddellijk zou verlaten. Alsook wordt in de artikels gesteld dat C. door E.(...) aangeklaagd zou zijn wegens laster, terwijl C. verklaart louter gevraagd te hebben aan E.(...) waarom hij niet tot actie wou overgaan. Dit toont dan ook op geen enkele manier een verband met uw verklaringen aan, en staat haaks op de gang van zaken die u geschetst heeft. Daarenboven heeft u allerm minst aangetoond dat u de vrouwelijke persoon bent op de foto van de sluiting van de hydrocentrales, dit in tegenstelling tot wat u beweert (CGVS 1, p. 9). Frappant hierbij is dat de foto's van het moment waarop de hydrocentrales werden stilgelegd, die in de media verschenen zijn, dezelfde foto is zoals u heeft neergelegd, waardoor het vermoeden ontstaat dat u deze foto dan ook langs deze weg verkregen heeft. Er is slechts een vrouw op de foto's te zien, maar deze is nooit volledig en duidelijk te zien, waardoor het onduidelijk is of u daadwerkelijk deze persoon bent. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat u uw betrokkenheid als zijnde dat u de uitvoerder was van het besluit van de rechtbank, geenszins aannemelijk weet te maken.

Bovendien is het toch opmerkelijk dat E.(...) M.(...), de voorzitter van een gerechtsdeurwaarderskantoor, zijn boekhoudster (CGVS 1, p. 5) zo'n belangrijk dossier zou laten afhandelen en hiervoor een volmacht zou

geven. Deze bedenking wordt bevestigd door de objectieve informatie zoals eerder aangehaald dat een andere gerechtsdeurwater de baan werd opgestuurd. Ook de voorzitter moet geweten hebben dat u ter plaatse bij de betekening van de uitvoering van het vonnis met moeilijkheden zou te maken kunnen krijgen die een zekere expertise en kennis vereisen die u als boekhoudster allerm minst hebt. Zijn eigen reputatie hing hier ook vanaf, gezien het belang van het dossier en de grote persaandacht, zoals eerder aangetoond. Dat hij dan ook aan u een volmacht zou geven om het bevel van de rechtbank te executeren, is weinig aannemelijk. De twee documenten die u hiervoor neerlegt, om aan te tonen dat u effectief die volmacht had gekregen kunnen bovendien niet overtuigen, gezien ze van de hand van E.(...) M.(...) zelf zijn opgemaakt. Het attest heeft bovendien de datum 18 juli 2022. Op dat moment bevond u zich reeds in België, daar u verklaarde op 16 maart 2022 te zijn vertrokken uit Albanië (CGVS 1, p. 6). Dit houdt eveneens in dat dit attest pas opgesteld zou zijn nadat u in het bevel tot sluiting van de hydrocentrales daadwerkelijk zou uitgevoerd hebben, daar u stelde dat dit in november 2021 plaatsvond (CGVS 1, p. 12). Het gesolliciteerd karakter ontnemt deze stukken hun objectieve bewijswaarde. Daarenboven betreffen beide documenten kopieën die onderhevig kunnen zijn aan het nodige knip- en plakwerk. Bovenstaande vaststellingen in acht genomen, rijzen er ernstige twijfels over de authenticiteit van deze twee documenten, waardoor er dan ook geen bewijswaarde aan deze documenten kan worden toegekend. Tot slot is het frappant dat u ook niet nog maar één document kan aanbrengen om uw effectieve tewerkstelling bij E.(...) M.(...) te staven. Te meer daar u wel (een deel van) het contract van M.(...) B.(...), uw opvolgster, kan neerleggen. Dat u geen enkel document aanbrengt over uw tewerkstelling doet dan ook het vermoeden ontstaan dat u mist tracht te zaaïen over uw werkelijke functie of job op het kantoor van E.(...) M.(...).

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk betrokken te zijn geweest bij de effectieve uitvoering van het bevel van de rechtbank om de hydrocentrales in de Valbonë regio te sluiten. Hierdoor kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees voor Erz.(...) B.(...), die u naar eigen zeggen meermaals bedreigd zou hebben.

Dat er ernstige vragen rijzen bij de authenticiteit van de door u aangebrachte documenten blijkt verder nog uit enkele opmerkelijke elementen na het doornemen van de documenten ter ondersteuning van uw verklaringen aangifte te hebben gedaan na het ontvangen van enkele dreigberichten. Zo is het opmerkelijk dat het niet duidelijk is welk volgnummer uw klacht gekregen heeft. Zo wordt er immers enerzijds gesteld dat het om aanklacht nummer 27 van 2022 gaat, terwijl in datzelfde document, meer bepaald het bevel of de registratie van uw klacht, even later dan weer gerefereerd wordt naar aanklacht 267. In de antwoorden van het parket op uw vragen naar een stand van zaken, alsook bij de beslissing tot het opschorten van het onderzoek, hebben ze het telkens over aanklacht nummer 27. Het parket vernoemt hierbij zelfs het nummer 267 niet. Ook u verwijst meermaals naar de aanklacht nummer 267, zoals blijkt uit de geschreven aanvraag naar een stand van zaken, alsook in de email die u naar H.(...) D.(...) stuurde. Het is dan ook opmerkelijk dat eenzelfde aanklacht twee verschillende referentienummers zou hebben. Zelfs indien aangenomen kan worden dat het een typfout betreft, is het opmerkelijk dat u zelf telkens naar aanklacht 267 verwijst. Deze documenten zijn louter gebaseerd op uw verklaringen en kunnen aldus geen objectief bewijs vormen voor de geloofwaardigheid van uw problemen. Dat de overheid nadien een onderzoek heeft geopend op basis van deze verklaringen, evenmin. Tot slot is het ook vreemd dat de antwoorden van het parket op uw vraag naar inlichtingen, steeds gelijkaardig zijn en nergens een verwijzing maken naar de voorgaande vragen naar een stand van zaken.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of, bij eventuele toekomstige problemen bij terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, waarmee u geen problemen heeft gekend (CGVS 1, p. 6), en er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, wat in uw geval niet gebeurde.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat u – hoewel u aangifte deed van de dreigberichten die u ontving – nimmer uw vermoeden dat Erz.(...) B.(...) achter deze berichten zou zitten, gedeeld heeft met de Albanese autoriteiten (CGVS 1, p. 13; CGVS 2, p. 5). Dat u zijn naam niet genoemd zou hebben omdat u bang bent (CGVS 2, p. 5), kan niet worden gevolgd. Verwacht kan immers worden dat u de naam meedeelt opdat de autoriteiten verder actie zouden kunnen ondernemen. Zeker gezien zijn naam overal opduikt in de media en hij aldus gekend is. Daar waar u vervolgens herhaaldelijk stelt dat de Albanese autoriteiten niets hebben gedaan met uw aangifte en u stelt geen vertrouwen te hebben in de autoriteiten (CGVS 1, p. 11, p. 15, p. 16; CGVS 2, p. 9), dient onderstreept te worden dat de Albanese autoriteiten wel degelijk actie ondernomen hebben in uw zaak. Zo verklaart u dat u werd ondervraagd en dat de politieofficier uw gsm heeft gecontroleerd (CGVS 1, p. 14, p. 15, p. 16). Verder blijkt uiteindelijk uit het onderzoek van het parket dat E.(...) P.(...) de eigenaar was van het telefoonnummer waarmee de dreigberichten werden verstuurd (CGVS

2, p. 3, p. 4). Dat het onderzoek uiteindelijk werd stopgezet omdat E.(...) P.(...) in het buitenland verbleef (CGVS 2, p. 3), is een jammerlijke zaak, doch betekent niet dat de Albanese autoriteiten hun werk niet naar behoren zouden hebben uitgevoerd. Hierop gewezen, repliceert u dat u nog steeds met een hoop vragen zit omdat uw belager nog steeds vrij rondloopt en het nog niet is uitgeklaard of E.(...) P.(...) al dan niet de juiste dader is (CGVS 2, p. 4). U heeft echter uw vermoeden dat Erz.(...) B.(...) achter de dreigberichten zou zitten nimmer gedeeld met de Albanese autoriteiten, waardoor ook niet kan worden verwacht dat het parket verder onderzoek zou doen (CGVS 2, p. 4, p. 5). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken, te voorkomen. Indien u de autoriteiten niet officieel vraagt op te treden, of niet officieel de naam van uw vermoedelijke belager meedeelt, kan u logischerwijs niet verwachten dat zij dit zullen doen. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Dat bepaalde misdrijven niet worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen.

Wat betreft het incident op 4 maart 2022 waarbij u seksueel aangerand werd door een onbekende persoon, dient te worden onderstreept dat u dit incident nooit bent gaan aanklagen (CGVS 1, p. 17). Dat u zich aanvankelijk wanhopig voelde en zich in een slechte psychologische toestand bevond, kan worden gevolgd doch blijkt u ook later geen aangifte te hebben gedaan, noch heeft u dit vanuit België gedaan (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 10). Dat u dit niet deed omdat u zelf aanwezig moet zijn om een aangifte te doen (CGVS 2, p. 10), is geen vergoelijking voor uw nalatende houding en kan niet worden weerhouden, daar er reeds een onderzoek lopende was naar de dreigberichten, waardoor verwacht kan worden dat u dit incident toevoegt aan uw klacht. Te meer daar u na het indienen van uw aangifte uw zaak verder trachtte op te volgen (CGVS 1, p. 8, p. 11, p. 15, p. 16) en op basis van uw documenten voorts blijkt dat u vanuit België verdere inspanningen hiertoe geleverd hebt. Dat u aldus vanuit België evenmin zijn naam ter sprake zou hebben gebracht (CGVS 2, p. 10), is opmerkelijk daar u ondertussen in veiligheid bent. Voorts bent u evenmin bij organisaties ten rade gegaan die opkomen voor vrouwen die seksueel geweld hebben ondergaan, noch bij de organisatie waar u zelf als vrijwilliger hielp, noch heeft u een advocaat geconsulteerd (CGVS 1, p. 18; CGVS 2, p. 10). Dat een advocaat niet machtiger is dan een procureur of een aanklager (CGVS 1, p. 18), is geen vergoelijking, aangezien u zelfs niet geprobeerd hebt de hulp van een advocaat in te roepen die uw belangen kon behartigen. Dit telt dan ook niet als vergoelijking voor het uitblijven van enige andere stappen. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u dan ook niet aannemelijk in Albanië geen en/of onvoldoende beroep te kunnen doen op de daar aanwezige autoriteiten.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_albanie\\_algemene\\_situatie\\_20221215.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn,

er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw rijbewijs en het paspoort van u en uw dochter hebben betrekking op jullie identiteit en nationaliteit, waaraan niet wordt getwijfeld. De artikels die betrekking hebben op de omstandigheden rond de sluiting van de hydrocentrales in de Valbone-regio, alsook de artikels die stellen dat de waterkrachtcentrales nog steeds elektriciteit produceren en men dus de beslissing van het Hooggerechtshof naast zich neergelegd heeft en de artikels waarbij enkele journalisten die over deze kwestie berichtten, problemen kregen, tonen aan dat er effectief problemen zijn ontstaan hieromtrent, doch nergens wordt gewag gemaakt van uw betrokkenheid en blijkt uit bijkomende artikels die het CGVS terugvond dat een andere deurwaarder uiteindelijk het bevel van de rechtbank effectief heeft uitgevoerd. Het artikel over de zoon van Erz.(...) B.(...) waarin geschreven staat dat hij werd vrijgelaten na het veroorzaken van een ongeval toont uw bewering dat Erz.(...) hiertoe zijn connecties zou hebben gebruikt niet aan (CGVS 1, p. 12). Er staat immers louter vermeld dat zijn zoon werd vrijgelaten, doch nergens wordt uitgelegd om welke reden dit zo is. De documenten van de rechtbank in de zaak van de hydrocentrales hebben louter betrekking op het vonnis of de uitspraak in deze zaak, doch toont niet aan dat u hierdoor een vrees voor vervolging dient te koesteren. De documenten om aan te tonen dat M.(...) B.(...), de nicht van Erz.(...), uw functie bij het deurwaarderskantoor van E.(...) M.(...) heeft overgenomen (CGVS 1, p. 14; CGVS 2, p. 7), tonen niet aan dat u haar voorganger was, noch dat u daar vertrokken bent omwille van uw betrokkenheid bij de sluiting van de hydrocentrales. De foto's en video's van het moment waarop de hydrocentrales werden gesloten tonen evenmin uw betrokkenheid hierbij aan. De verklaring van (...) waarin ze stelt dat ze werd buitengezet door Erz.(...) B.(...) heeft louter betrekking op haar aanwezigheid bij het opschorten van de werkzaamheden aan de hydrocentrales, doch nergens in haar verklaring wordt gewag gemaakt van uw naam of uw aanwezigheid. In de mail die u verstuurd naar M.(...) B.(...), vraagt u louter naar het logboek van de gerechtsdeurwaarder aangaande het dossier betreffende de uitvoering van de sluiting van de hydrocentrales, doch zegt dit evenmin iets over uw betrokkenheid in het dossier, noch over uw vrees voor vervolging hieromtrent.

De documenten om aan te tonen dat u een klacht heeft neergelegd, alsook de verdere opvolging en het eindresultaat in deze zaak, werden reeds eerder besproken. In het antwoord van de aanklager, waarin uw advocaat in haar mail d.d. 10/10/2023 naar verwijst en waarvan u later ook zelf een kopie van neerlegt, wordt andermaal het document bijgevoegd met het uiteindelijke resultaat van het onderzoek naar de dreigberichten en ligt aldus in de lijn van de andere aangebrachte documenten hieromtrent. Hetzelfde geldt voor de volmacht of de toestemming die u kreeg van E.(...) M.(...). Zoals eerder gesteld werd, konden aan deze

documenten geen bewijswaarde worden toegekend. De dreigberichten waarvan u vermoedt dat ze van Erz.(...) afkomstig zijn, kunnen in scène gezet zijn om uw asielmotieven te ondersteunen. Wat er ook van zij, u maakte niet aannemelijk geen beroep te kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten hieromtrent. Wat betreft de twee Instagramaccounts waarvan u berichten heeft ontvangen, kan niet worden afgeleid dat u de ontvanger van de berichten bent, noch blijkt hieruit een link met de door u geschetste asielmotieven. De afspraak voor een consultatie bij een psycholoog in het Sint-Pieter Ziekenhuis laat niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Medische en zeker psychologische attesten van een arts/hulpverlener die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid bevatten een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Dergelijke attesten bieden geen zicht op de ware omstandigheden waarin u uw verwondingen heeft opgelopen. Aangaande het medisch document om aan te tonen dat u een zelfmoordpoging deed nadat u het slachtoffer werd van seksueel geweld kan worden gesteld dat op basis van dit attest blijkt dat u op 3 maart 2022 werd opgenomen en op 9 maart 2023 uit het ziekenhuis ontslagen werd, terwijl u verklaarde op 4 maart 2022 seksueel geweld te hebben ondergaan en op 9 maart 2022 een zelfmoordpoging te hebben ondernomen (CGVS 1, p. 8, p. 10; CGVS 2, p. 10). Het is weinig coherent dat u volgens dit attest reeds voor de door u voorgestelde feit reeds in het ziekenhuis was opgenomen. Hoe betreurenswaardig ook indien u een zelfmoordpoging zou hebben ondernomen, u legt namelijk opnieuw een kopie voor waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, dit attest zegt niets over de redenen van de zelfmoordpoging en is evenmin een bewijs van de poging tot aanranding.

Het document dat betrekking heeft op het besluit van de Raad van Bestuur van de Entiteit Energieregulator, het besluit aangaande het opschorten van de vergunning van het waterreservoir van het Drin-Bruna waterbekken en de foto van u, de foto van een enveloppe, de twee foto's van een omgeving en uw handgeschreven aanvraag om de protection officer te spreken die uw dossier behandelt, hebben geen betrekking op uw asielmotieven.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Het verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 6.1. van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, § 5, 48/7 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel, evenredigheids-beginsel, en "beginssel van goede administratie, van nauwkeurigheid, redelijke termijn, gelijke verdeling van de verdedigingsrechten en machtsmisbruik".

Verzoekster houdt een theoretische uiteenzetting omtrent het beginsel van redelijke termijn en stelt dat dit in huidig dossier manifest geschonden werd. Ze wijst erop dat haar asielaanvraag werd ingediend op 23 maart 2022 en dat rekening houdende met haar Albanese nationaliteit en het feit dat Albanië als veilig land werd vastgesteld bij KB van 7 april 2023 het dossier onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet werd behandeld, dat een "versnelde procedure" voorziet. Echter werd als snel duidelijk, zo luidt het, dat er bij de behandeling van haar dossier op geen enkel moment sprake was van een versnelde procedure en dat het beginsel van redelijke termijn op alle mogelijke manieren werd geschonden ondanks de duidelijke dringendheid van de zaak en verzoeksters gezondheid, welke meermaals door haar raadvrouw werd benadrukt. Volgens verzoekster maakt de verwerende partij zich zo schuldig aan machtsmisbruik.

Ten eerste, zo luidt het vervolgens, duurde de volledige procedure van 23 maart 2022 tot 22 november 2023, namelijk 1 jaar en 8 maanden. Deze duur is objectief gezien, zelf in geval er geen kwetsbaarheid van verzoekster zou zijn, onredelijk, rekening houdend met het feit dat er sprake is van een versnelde procedure. Een jaar en acht maanden lang verkeerde verzoekster in een ernstige onzekerheid over haar situatie en de uitkomst van haar procedure.

"Dit maakt ten tweede dat verwerende partij over een jaar en 8 maanden beschikt om een gedetailleerde motivering van 6 volle pagina's op te stellen, waarbij verzoekende partij dan 10 dagen beroepstermijn heeft om deze te weerleggen en te beargumenteren."

Verzoekster voegt hieraan toe: *“Dit is op zijn minst onevenredig en veronderstelt een ongelijke verdeling van verdedigingsrechten. In die zin is er al ongeacht de mentale toestand van verzoekende partij een onbetwistbare schending van meerdere beginsels: - Beginsel van redelijk termijn - Beginsel van evenredigheid - Verdedigingsrechten - Zorgvuldigheidsbeginsel - Beginsel van goed bestuur Zodoende maakt verwerende partij zich schuldig aan machtsmisbruik”.*

Verzoekster wijst er daarnaast op dat er *in casu* bovendien sprake is van een zeer ernstige kwetsbaarheid in haar hoofd, wat naar haar mening de schendingen vanwege de verwerende partij nog verder benadrukt en onaantvaardbaar maakt. Ze merkt op dat dit objectief wordt aangetoond door het medisch attest inzake de zelfmoordpoging, de afspraak met een psycholoog in België en het psychologisch attest van 30 oktober 2023. De kwetsbaarheid van verzoekster werd ook nog eens onderlijnd door haar raadvrouw in haar verschillende mails. Die mails zijn, zo wordt toegelicht, een gevolg van de talrijke hulpkreten vanwege verzoekster zelf aan haar raadvrouw. Bij de objectieve stukken die de kwetsbaarheid van verzoekster staven en de opmerkingen van haar raadvrouw komt, zo wordt eraan toegevoegd, dan ook nog het gedrag van verzoekster tijdens de verhoren zelf. Ze had het continu emotioneel moeilijk, weende *quasi* constant en moest overgeven tijdens de pauze omwille van de stress en de emotie. In dit verband wordt uit de notities van het laatste persoonlijk onderhoud op het CGVS geciteerd. Dit werd meteen meegegeven door de raadvrouw aan de PO tijdens het verhoor zelf en is verder zeer waarneembaar aan de hand van sommige van haar verklaringen zelf, waarbij verzoekster opnieuw verwijst naar verklaringen afgelegd tijdens het laatste persoonlijk onderhoud op het CGVS. Hier komt nog bij, zo wordt vervolgens opgemerkt, dat verzoekster in het verleden slachtoffer was van verkrachting, zelfmoord trachtte te plegen, een zoontje kreeg in België, zonder de vader en het zeer moeilijk had om psychologische opvolging te krijgen gezien zij niet opgenomen is in het opvangnetwerk.

Vervolgens wordt betoogd dat *“Desondanks:*

- *Beperkt verwerende partij zich tot het verlenen van “(extra) pauzes wanneer nodig” en tot het nagaan of de vragen van de tolk wel goed begrepen werden*
- *Doet verwerende partij er een jaar en 8 maanden over om een beslissing te nemen*
- *Neemt verwerende partij een beslissing enkel wanneer er uiteindelijk gedreigd wordt te stappen naar de federale ombudsman*
- *Begint de PO 2 uur te laat met het tweede verhoor (de verzoekster en haar raadvrouw konden dan maar wachten in de wachtzaal...)*
- *Laat verwerende partij quasi een jaar verstrijken tussen het eerste en het tweede verhoor - Neemt verwerende partij een beslissing van 6 pagina's lang waarop verzoekster 10 dagen de tijd heeft om op te reageren”.*

Deze context komt op geen enkele manier de bijzondere procedurele noden van verzoekster tegemoet, in tegenstelling tot wat verwerende partij tracht uit te schijnen, aldus verzoekster die hieraan toevoegt dat deze vaststellingen bovendien onrustwekkend zijn en alleen maar bovenvermelde schendingen kunnen bevestigen, ondanks haar zeer ernstige kwetsbaarheid die nochtans geobjectiveerd werd via stukken, mails van de raadvrouw en het gedrag tijdens het verhoor. Vervolgens wordt gewezen op en wordt geciteerd hetgeen de advocaat en verzoekster zelf nog opmerkten, op de vraag of er nog opmerkingen waren, op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS. Verzoekster duidt erop dat het des te moeilijker is voor haar aangezien zij een goede situatie had in Albanië en nooit de intentie had om haar land te verlaten, en ze nu terecht komt in een spiraal van eenzaamheid, onzekerheid, angst en onbegrip tijdens een onredelijke lange periode. Volgens verzoekster zijn *“Deze elementen en schendingen in hoofdte van verwerende partij die haar macht misbruikt ten koste van de mentale gezondheid van verzoekster (...) voldoende om de beslissing te hervormen.”*

Vervolgens voert verzoekster, zoals zij het zelf aanduidt, *“de inhoudelijke argumenten”* aan.

Wat betreft het feit dat verwerende partij het haar kwalijk neemt niet aan te tonen dat zij persoonlijk betrokken was bij het uitvoeren van het besluit van de sluiting van de hydrocentrales, repliceert verzoekster: *“Echter, er kan niet anders dan vastgesteld worden dat haar verklaringen bevestigd worden door de bronnen en documenten aangezien het niet in twijfel wordt getrokken dat E.(...) M.(...), gerechtsdeurwaarder én haar werkgever, weigerde het besluit uit te voeren”.* Enkele van haar verklaringen op het CGVS citerende, stelt verzoekster dat ze dit bovendien zeer concreet uitlegde. Verzoekster acht het logisch dat zij foto's uit de media neerlegt aangezien ze niet over eigen foto's van die gebeurtenis beschikt. Vervolgens wordt geopperd dat *“Het feit dat verwerende partij twijfelt over waarom een gerechtsdeurwaarder deze taak zou toevertrouwen aan zijn boekhoudster wordt ontkracht door de volmacht die verzoekster zelf neerlegt en waarvan de authenticiteit niet ernstig kan betwist worden.”* Hieraan voegt ze toe: *“Immers, aangezien niet wordt betwist dat E. M. de gerechtsdeurwaarder was die oorspronkelijk verantwoordelijk was voor de sluiting (dit maakt immers deel uit van de objectieve informatie van de CGVS), ziet men niet in waarom de volmacht niet kan worden aanvaard omdat het geschreven is door zijn hand. Niemand anders zou die volmacht kunnen*

*schrijven, hij is immers de werkgever van verzoekster. Men blijft in het ongewisse welk type document verzoekster had moeten neerleggen om haar volmacht te bewijzen.”*

Verzoekster merkt vervolgens op dat *“de datum van de volmacht varieert om de simpele reden dat verzoekster later vroeg om het document op te sturen. Men kan niet simpelweg uitsluiten dat een later opgesteld document valabel een volmacht in het verleden kan aantonen en bevestigen.”* Verzoekster is van mening dat de verwerende partij buitensporige verwachtingen aan haar oplegt en dat zij documenten opzichschuift die nochtans een onbetwistbare bewijswaarde hebben.

Verzoekster stelt verder dat het enkele feit dat zij boekhoudster was helemaal niet weerhoudt dat haar werkgever vertrouwen in haar had en haar mogelijks beschouwde als iemand met meer capaciteiten en ervaring dan haar titel liet verstaan. Ze was immers de enige werknemer en had de verantwoordelijkheid over een heleboel taken, waarbij zij eerdere verklaringen herhaalt en citeert. Verzoekster acht het verder verrassend dat/hoe verwerende partij niet verder ingaat op de kwaliteit van haar inhoudelijke verklaringen in verband met de gebeurtenissen. Ze geeft immers veel details, zonder tegenstrijdigheden om de verschillende evenementen te vertellen, waarbij zij opnieuw eerdere verklaringen herhaalt en citeert. Volgens verzoekster wordt dit nergens opgenomen in de beslissing, terwijl dit nochtans van aard is haar medewerking en de geloofwaardigheid van haar verklaringen te ondersteunen.

Met betrekking tot de *“authenticiteit van de neergelegde documenten”*, werpt verzoekster op dat verwerende partij de bewijswaarde van de neergelegde documenten tracht te ontkrachten. Vervolgens laat ze gelden: *“Echter is het zo dat het verschil in volgnummer van de klacht een fout is die te wijten is aan de administraties. Het is duidelijk dat het cijfer 6 een typfout is: 6 bevindt zich immers net naast het cijfer 7 op een klavier. Het feit dat deze fout slechts éénmaal voorkomt (en verzoekster deze foutief overneemt) en er verder steeds wordt gerefereerd naar de klacht nr. 27 is voldoende om dit detail recht te zetten. Dit kan moeilijk worden kwalijk genomen aan verzoekster. De fout betreft bovendien niet de inhoud van het document zelf en ontkracht dus niet zijn kwaliteit. Verder zijn de antwoorden van het parket op de vraag van verzoekster naar de stand van zaken net een bewijs van passiviteit in hoofde van de autoriteiten. Waarom tracht verwerende partij zich niet rechtstreeks te richten naar het gegeven emailadres en zo haar analyseplicht volledig te vervullen? In tegenstelling tot wat verwerende partij tracht te laten uitschijnen, heeft verzoekster duidelijk blij gegeven van interesse in haar dossier en heeft aangetoond dit op te volgen, zonder resultaat. Het feit dat zij zich richt tot een orgaan dat geen link heeft met haar en niet in haar voordeel handelt brengt met zich mee dat dit een ongesolliciteerd en objectief bewijs uitmaakt en dus een hoge bewijswaarde heeft.”*

Verder wordt aangevoerd dat het feit dat verzoekster de naam E. B. niet heeft vernoemd bij de autoriteiten weinig verrassend is. Ze was immers doodsbang voor de repercussies en mogelijke linken van voornoemde met de autoriteiten zelf, en verwijst hiervoor naar verklaringen die zij eerder op het CGVS aflegde. Het feit dat haar eigen raadvrouw voor de beslissing zelf meedeelde aan het CGVS dat verzoekster extreem angstig was over de confidentialiteit van haar verklaringen toont dit naar de mening van verzoekster voldoende aan. Verzoekster citeert vervolgens eerder afgelegde verklaringen en stelt zeer duidelijk te hebben aangegeven tijdens het verhoor dat E. een zeer machtige persoon is. Ze herhaalt eerdere verklaringen omtrent de hoge positie van en connecties op hoog niveau van E.B., en merkt op al eerder te hebben uitgelegd hoe E. zijn zoon uit de gevangenis had gehaald ondanks concrete veroordelingen. Volgens verzoekster was de corruptie van het dossier een obstakel om lokale bescherming te verkrijgen. Verzoekster meent dat haar verklaringen voldoende aantonen hoe ongewoon en gevaarlijk de situatie was en hoe zij ertoe werd gebracht te vluchten.

Wat betreft het *“Beroep op lokale bescherming”* blijkt volgens verzoekster uit de COI Focus dat de vrees dat de politie/autoriteiten niets kunnen/willen doen, wel degelijk reëel is, onder meer omwille van corruptie binnen de politiediensten. Ze verwijst hiervoor naar en citeert uit de COI Focus. Volgens verzoekster hoeft het dan ook niet te verbazen dat zij geen vertrouwen heeft in de politiediensten en de Albanese autoriteiten en dat zij aldaar geen effectieve bescherming kan genieten. Verder verwijst ze naar en citeert ze passages uit de COI Focus van 15 december 2022 omtrent bloedwraak. Vervolgens merkt verzoekster op: *“Verwerende partij stelt dat de Albanese autoriteiten effectief tot actie zijn overgegaan in het dossier van verzoekster. Echter dient te worden opgemerkt dat verzoekster geen enkele keer extra werd ondervraagd of de kans heeft gekregen om bijkomende informatie te geven of te krijgen, waardoor ze begrijpelijk met een aantal vragen zit. Er is geen sprake van volwaardig en volledig onderzoek.”* Ze herhaalt hierbij opnieuw een eerder op het CGVS afgelegde verklaring die ze citeert en merkt hierna op: *“Beweren dat verzoekster ‘niet officieel heeft gevraagd op te treden’ is dan ook weinig ernstig. Er is hier op geen enkele manier sprake van een verschil tussen resultaatsverbintenis of niet, maar wel degelijk over kwalitatieve en efficiënte lokale bescherming of het gebrek eraan, en zelfs basis procedurele garanties.”* Ze citeert wederom verklaringen afgelegd op het CGVS en merkt vervolgens op dat de verwerende partij de verantwoordelijkheid van de passiviteit van de Albanese autoriteiten op de schouders van verzoekster tracht te schuiven, maar ze echter het nodige tijdig heeft gedaan, doch zonder succes.

Voorts wordt opgeworpen: *“Verwerende partij begrijpt verder dat verzoekster niet meteen een klacht heeft ingediend voor de aanranding maar durft eraan toe te voegen dat zij dit vanuit België moest doen. Het is weinig ernstig te noemen dat verzoekster zich hier in België tot de politiediensten zou richten terwijl zij net een aanvraag tot internationale bescherming heeft ingediend omwille van het gebrek aan bescherming in haar land en dus onrechtstreeks, in een zekere zin, een vrees koestert ten aanzien van haar autoriteiten. Bovendien trachtte zij zich te concentreren op haar procedure... Dit beschouwen als een nalatende houding is weinig respectvol ten aanzien van het trauma dat een verkrachting met zich meebrengt en de kwetsbaarheid van verzoekster, die als asielzoeker dan ook het verleden achter zich tracht te laten en poogt voor haar nieuwgeboren zoon te zorgen.”*

Bovendien is de stelling van verwerende partij incorrect, zo luidt het, daar de man van verzoekster immers stappen heeft gezet vanuit Albanië. Verder wordt aangevoerd dat *“Verwerende partij vergeet ook dat verzoekster omwille van de verkrachting te maken had met discriminatie en stigmatisatie alsook minachting die haar ontmoedigde om hierover met iemand te praten. De Albanese gemeenschap blijft een zeer doordrongen masculinistische mentaliteit waarbij verkrachte vrouwen het zwijgen worden opgelegd. Deze situatie ligt aan de oorsprong van haar zelfmoordpoging.”* Eerdere verklaringen herhalend, stelt ze nochtans gepoogd te hebben om dit uit te leggen.

Volgens verzoekster verklaart het feit dat zij verder geen stappen heeft gezet zichzelf door het feit dat de autoriteiten haar reeds niet hadden geholpen voor de bedreigingen en zij de moed had laten zakken. Dit wordt volgens verzoekster echter op geen enkel moment in aanmerking genomen in de bestreden beslissing. De minachting en discriminatie als vrouw speelden volgens verzoekster hierin een grote rol, ondanks haar implicatie om haar dossier op te volgen. Verzoekster geeft verder aan te hebben verklaard dat er weinig organisaties zijn. Ze meent dat zij en haar kinderen in geval van terugkeer een groot risico lopen op behandelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM. Er dient *in casu*, zo luidt het vervolgens, bijzondere aandacht besteed te worden aan het feit dat verzoekster minderjarige kinderen heeft en zij rechtstreeks werden bedreigd. Hun overleven in geval van gedwongen terugkeer naar Albanië zal ernstig onder druk worden gezet. Hieraan wordt toegevoegd: *“Verwerende partij heeft echter op geen enkel ogenblik onderzocht in welke omstandigheden de minderjarigen -waarvan een in België is geboren en nooit een voet heeft gezet in Albanië- terecht zullen komen. Zij verblijven een geruime tijd in België en hebben zich reeds geïntegreerd. Er werd geen enkel onderzoek naar de situatie van de kinderen verricht, hoewel de belagers van verzoekster deze rechtstreeks heeft bedreigd. Verwerende partij verliest aldus volledig het hoger belang van het kind uit het oog en stelt hen bloot voor onmenselijke en vernederende behandelingen zoals beschreven in artikel 3 EVRM.”*

Vervolgens wordt gewezen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en wordt erop gewezen dat verzoekster slachtoffer werd van verkrachting na ontvoering en dat dit niet formeel wordt betwist door de verwerende partij. Er wordt aan toegevoegd dat deze ervaring een trauma is waarmee verzoekster het tot op de dag van vandaag zeer moeilijk heeft, en dat de verkrachting gebeurde met ernstige mishandeling en een enorme kwetsbaarheid en hulpeloosheid veroorzaakte bij verzoekster. Rekening houdende met het onderzoek zonder enig resultaat en het risico tot repercussies, is er geen garantie op het feit dat dit niet opnieuw zal voorvallen in geval van gedwongen terugkeer, aldus verzoekster die stelt dat artikel 48/7 toepassing dient te vinden in een dergelijk geval.

Vervolgens wordt *“in ondergeschikte orde: toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van de wet van 15).”*, artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet deels geciteerd, alsook de artikelen 2 en 3 van het EVRM, waarbij kort een theoretische uiteenzetting wordt gegeven. Vervolgens wordt aangevoerd: *“Onder deze bepalingen wordt erkend dat de Belgische Staat geen enkele handeling kan aanvaarden die ertoe zou leiden dat het leven van verzoekster in gevaar gebracht zou worden, bijvoorbeeld in geval van terugkeer naar het land van herkomst. Verzoekers kunnen dus niet teruggestuurd worden naar Albanië zonder grondige analyse van een eventuele schending van hun grondrechten. Zelfs verwerende partij heeft niet zo lang geleden toegegeven dat bloedwraak in Albanië een vreselijke traditie is die serieus dient genomen te worden”*. Verzoekster stelt zich in dezelfde situatie te bevinden, en merkt vervolgens op: *“Bovendien moet rekening gehouden worden met de moeilijkheid van het (kunnen) aantonen van bloedwraak. Ook het COI focus rapport “Albania Blood Feuds in Contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State” verwijst stelt dat er geen pasklare definitie bestaat van wat bloedwraak nu precies inhoudt: p. 13-14”*. Citerende uit de COI Focus wordt nog gesteld dat bemiddeling ook niet mogelijk is in nieuwe zaken omtrent bloedwraak. Ze besluit dat die vaststellingen ook van toepassing zijn op haar zaak gezien er wraak wordt gezocht ten gevolge van haar handelingen.

### 3. Stukken

3.1. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift van 4 december 2023 stukken die zij aanduidt als "E-mailverkeer CGVS – raadvrouw" en "E-mailverkeer verzoekster – raadvrouw".

3.2. Bij aanvullende nota van 26 september 2024 brengt het CGVS (de weblink van) volgend rapport aan met een korte toelichting van die informatie: COI Focus: "Albanië Algemene Situatie" van 5 december 2023.

Op 2 oktober 2024, daags voor de zitting van de Raad, legt verzoekster een aanvullende nota met stukken neer waarbij zij toelicht: "Verzoekster wenst nog volgende documenten neer te leggen om haar relaas verder te ondersteunen. Verzoekster ging tijdens haar volledige procedure door met het navragen naar de stand van zaken van het onderzoek in haar dossier bij de bevoegde instanties (stuk 1). Deze laatsten gaven hierop nooit een bevredigend antwoord op. Nu lijkt het onderzoek zelfs te zijn opgeschort. Deze recente emailuitwisseling is een verder bewijs dat de lokale bescherming onbestaand is. Bovendien brengt deze constante follow-up verzoekster verder in gevaar: de kans bestaat dat de instanties in kwestie de belager op de hoogte brengt van deze zeer onderbouwde opvolging en de zaak de aandacht trekt. Verzoekster legt verder nog berichten neer die persoonlijke bedreigingen bevatten, jegens haar en haar dochter (stuk 2). Deze berichten worden nu pas neergelegd rekening houdend met de moeilijkheden die verzoekster ervaarde om ze te vertalen."

Op 15 oktober 2024 brengt verzoekster nog een aanvullende nota aan waarin ze toelicht: "Verzoekster wenst nog volgende documenten neer te leggen om haar relaas verder te ondersteunen. Met deze aanvullende nota wenst verzoeker enkele belangrijke documenten en informatie toe te voegen aan haar dossier.

1. Haar werk in haar land van herkomst: Mevrouw B.(...) heeft verklaard dat zij de functie bekleedde van "Financiën/Budget/Archief/Protocol Specialist bij het Uitvoerend Bureau van Tropojë". Ter ondersteuning van deze verklaring legt zij verschillende documenten voor, waaronder uittreksels uit haar arbeidsovereenkomst (stuk 1), waarin haar taken, haar arbeidsvoorwaarden, haar salaris, haar sociale zekerheid en haar werktijden worden beschreven.

Zij verstrekt eveneens het proces-verbaal met betrekking tot de delegatie van de zegels van het Uitvoerend Bureau van Tropojë en het Secretariaat, gedateerd 5 mei 2017 (stuk 2), ondertekend door de heer E.(...) M.(...), hoofd van het Uitvoerend Bureau van Tropojë, dat de aanvang van haar missie bevestigt.

Daarnaast legt mevrouw B.(...) een document voor waarin de overdracht van haar positie door mevrouw M.(...) B.(...) op 2 juni 2022 wordt bevestigd, waarin zij expliciet wordt vermeld als de voormalige functiehoudster (stuk 3). Deze elementen tonen duidelijk de positie aan die zij bekleedt, een positie die heeft geleid tot haar mishandeling en de constante bedreigingen tegen haar, waardoor zij gedwongen werd haar land te verlaten om haar leven en dat van haar dochter te beschermen.

Deze elementen tonen duidelijk de positie aan die zij bekleedt, een positie die heeft geleid tot haar mishandeling en de constante bedreigingen tegen haar, waardoor zij gedwongen werd haar land te verlaten om haar leven en dat van haar dochter te beschermen.

De verzoekster toont in de praktijk haar tewerkstelling door middel van verschillende documenten, waaronder haar toegang tot de werkmail, haar documenten met betrekking tot haar verlof, enz. (stukken 6).

2. De gezondheidstoestand van de verzoekster bij haar vertrek en na haar mishandeling:

Mevrouw B.(...) wenst ook aanvullende stukken in te dienen, waaronder een psychologisch opvolgingscertificaat van 4 maart 2022, opgesteld door psycholoog K.(...) D.(...) (stuk 7). Dit certificaat beschrijft de verzoekster als zijnde in een toestand van stress, angst, en gekenmerkt door een afstand ten opzichte van haar familieleden, een directe consequentie van haar seksuele mishandeling.

De culturele druk in Albanië met betrekking tot seksueel geweld is uitermate negatief, zoals blijkt uit een rapport van UN Women Europa en Centraal-Azië: "26,1% van de vrouwen denkt dat een vrouw zich zou moeten schamen of beschaamd moet zijn om te spreken als ze is verkracht".

Evenzo toont een rapport van het UNDP aan dat 21,2% van de vrouwen van mening is dat, in geval van verkrachting, het slachtoffer waarschijnlijk iets roekeloos heeft gedaan om in die situatie terecht te komen.

Deze sociale normen verklaren deels waarom, in veel gevallen, vrouwen die slachtoffer zijn van geweld zichzelf de schuld geven, zoals het geval is voor de verzoekster, die zich na haar seksuele mishandeling van haar familie heeft afgezonderd, of door de maatschappij terzijde wordt geschoven door de "schaamte" die zij brengt. Deze isolatie heeft geleid tot een zelfmoordpoging, door het innemen van een vloeistof, wat een maagspoeling vereiste en resulteerde in doorverwijzing naar een consultatie bij een psychiater (stuk 8). De documenten die hier door mevrouw B.(...) worden ingediend, illustreren dus de ernstige gevolgen van haar seksuele mishandeling voor haar mentale en fysieke gezondheid.

3. De straffeloosheid en macht van de heer E.(...) B.(...):

Tijdens haar asielprocedure heeft mevrouw B.(...) al bewezen dat zij betrokken was bij het stopzetten van een project voor waterkrachtcentrales, onder andere door middel van een verklaring van C.(...) B.(...) en een besluit van 12 januari 2022, ondertekend door voorzitter M.(...) A.(...) (stuk 9).

Ze had ook bewijzen ingediend van bedreigende berichten die ze ontving vanwege haar rol in deze zaak, en ze wenst nu extra bewijsmateriaal in te dienen (stuk 10), dat de straffeloosheid en macht aantoont van de persoon die verantwoordelijk is voor haar mishandeling, te weten E.(...) B.(...).

*In Albanië is de bescherming van criminelen door de autoriteiten, evenals het gebrek aan gerechtelijke gevolgen als gevolg van hun sociale of politieke status, wijdverspreid. Een opmerkelijk voorbeeld is het ongeluk veroorzaakt door de zoon van de heer B.(...), J.(...) B.(...), waarbij een jonge vrouw haar been verloor.*

*De dader werd echter alleen veroordeeld tot huisarrest. Een beroep waarin gevangenisstraf werd geëist, werd beëindigd door het terugtrekken van het openbaar ministerie van het beroep.*

*De heer E.(...) B.(...), verantwoordelijk voor de vertegenwoordiging van de onderneming van "D. Sh.p.k" (stuk 11), is een invloedrijke figuur in Albanië, met veel politieke en economische connecties, die hem in staat stellen om gerechtelijke gevolgen te ontlopen.*

*Het geval van zijn zoon illustreert de problemen met de onafhankelijkheid van het Albanese rechtssysteem, met name door de onverklaarbare terugtrekking van de klacht van de officier van justitie.*

*Mevrouw Bg.(...) legt ook krantenartikelen voor die aantonen hoe E.(...) B.(...) geld heeft witgewassen uit de cocaïnehandel en de georganiseerde misdaad via de waterkrachtcentrale. Twee van deze artikelen vermelden de initialen van mevrouw B.(...), en een derde noemt haar expliciet bij naam.*

*Dit artikel onthult een gesprek via de SKY-app, waarin E.(...) B.(...) werd gearresteerd en vervolgens werd vrijgelaten na een onderzoek naar zijn betrokkenheid bij criminele groepen, met name moordcompliciteit, drugshandel en witwassen van geld. Hij werd echter vrijgelaten door een besluit van de SPAK (de speciale rechtbanken van Albanië tegen corruptie en georganiseerde misdaad), wat opnieuw zijn macht over de staat en het gebrek aan onafhankelijkheid van het Albanese rechtssysteem illustreert.*

*Corruptie blijft een groot probleem in Albanië: "Albanië is enigszins voorbereid in de strijd tegen corruptie. Ondanks enige vooruitgang en voortdurende inspanningen, blijft corruptie een ernstige zorg. [...] Over het algemeen is corruptie wijdverspreid in veel sectoren van het openbare en economische leven, en preventieve maatregelen hebben een beperkte impact, met name in kwetsbare sectoren". (bron: [https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/es/qanda\\_23\\_5612](https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/es/qanda_23_5612))."*

Verzoekster duidt de bij die aanvullende nota gevoegde documenten aan als volgt:

*"1. Arbeidsovereenkomst met vertaling*

*2. Proces-verbaal met betrekking tot de delegatie van de zegels van het Uitvoerend Bureau van Tropojë en het Secretariaat met vertaling*

*3. Overdracht van haar positie door mevrouw M.(...) B.(...) met vertaling*

*4. Certificaat van bevoegdheid om het beslissing te beteken met vertaling*

*5. Attest van bevoegdheid om her beslissing te beteken met vertaling*

*6. Bewijzen van actieve tewerkstelling met vertaling*

*7. Psychologisch opvolgingcertificaat met vertaling*

*8. Ziekenhuiscertificaat na een zelfmoordpoging met vertaling*

*9. Besluit van 12 januari 2022 met vertaling*

*10. Persartikelen over Meneer B.(...)*

*11. Autorisatie voor juridische vertegenwoordiging".*

#### 4. Beoordeling

##### 4.1. Volheid van rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

##### 4.2. Met betrekking tot de beoordeling procedurele noden, versnelde procedure en redelijke termijn:

4.2.1. Bij artikel 12 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, werd artikel 48/9 in de Vreemdelingenwet ingevoegd.

Artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op de bijzondere procedurele noden en luidt:

*"§ 1.*

*De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele*

*noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.*

*§ 2.*

*Daarnaast kan een ambtenaar-geneesheer of een andere bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, aangewezen door de minister of zijn gemachtigde, via een medisch onderzoek aanbevelingen doen betreffende de bijzondere procedurele noden die een verzoeker om internationale bescherming kan behoeven, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk. Indien de aanbevelingen betrekking hebben op medische gegevens, worden deze slechts aan de minister of zijn gemachtigde en de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen overgezonden mits instemming van de verzoeker om internationale bescherming.*

*Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op alle ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.*

*§ 3.*

*Onverminderd het bepaalde in §§ 1 en 2, kan de verzoeker om internationale bescherming ook elementen in een latere fase van de procedure signaleren aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, zonder dat de procedure betreffende het verzoek om internationale bescherming hierom opnieuw moet worden gestart. De verzoeker dient deze elementen op omstandige en precieze wijze schriftelijk over te zenden aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.*

*§ 4.*

*De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep.*

*§ 5.*

*Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat een verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft, in het bijzonder omwille van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld, die niet verenigbaar zijn met het onderzoek van zijn verzoek conform artikel 57/6/1, § 1 of 57/6/4, past de Commissaris-generaal deze procedure niet of niet langer toe.*

*§ 6.*

*De vaststelling dat de verzoeker de in § 1 bedoelde vragenlijst niet heeft beantwoord of dat verzoeker overeenkomstig § 2 niet medisch werd onderzocht, verhindert niet dat de procedure verder wordt behandeld overeenkomstig artikel 51/10 of belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet om een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.*

*§ 7.*

*De in § 4 vermelde beoordeling blijft geldig indien de vreemdeling een volgend verzoek indient op grond van artikel 51/8.*

*In afwijking van het eerste lid, kan de minister of zijn gemachtigde of de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het kader van het volgende verzoek oordelen dat de verzoeker om internationale bescherming niet langer bijzondere procedurele noden heeft, zelfs al werd er tijdens het vorig verzoek nog geoordeeld dat hij deze had.*

*In afwijking van het eerste lid, kan de verzoeker alsnog in de in artikel 51/8 bedoelde verklaring overtuigende elementen aanbrengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden zouden blijken, zelfs al werd er tijdens het vorig verzoek nog geoordeeld dat hij deze niet had."*

*De Memorie van Toelichting bij artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 542548/001, p. 54 e.v.) stelt:*

*"Deze bepaling beoogt de omzetting van artikel 24 van de richtlijn 2013/32/EU en betreft de beoordeling of de verzoeker om internationale bescherming een verzoeker is die bijzondere procedurele noden heeft. In de richtlijn worden de bewoordingen "bijzondere procedurele waarborgen behoeven" gehanteerd. In voorliggend ontwerp wordt geopteerd voor de bewoordingen "hebben van bijzondere procedurele noden", maar het is de bedoeling van de wetgever dat er dezelfde betekenis aan wordt verleend. Er zal dan ook consequent gebruik worden gemaakt van de bewoordingen "hebben van bijzondere procedurele noden" (in de betekenis van "bijzondere procedurele waarborgen").*

*In de eerste paragraaf wordt er bepaald dat de verzoeker om internationale bescherming de mogelijkheid heeft om een vragenlijst in te vullen vóór het afleggen van de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, waarbij hij zowel medische als niet-medische elementen kan aanbrengen waaruit zou blijken dat hij een verzoeker is die bijzondere procedurele noden heeft. Ingevolge de definitie die wordt vermeld in artikel 2, d) van richtlijn 2013/32/EU betreft dit een verzoeker die ten gevolge van individuele omstandigheden beperkt is in zijn mogelijkheden om aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen*

waarin de richtlijn voorziet. In overweging 29 van de richtlijn wordt er gesteld dat sommige verzoekers bijzondere procedurele noden hebben op grond van, onder meer, hun leeftijd, geslacht, seksuele gerichtheid, genderidentiteit, handicap, ernstige ziekte, psychische aandoeningen of als gevolg van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld.

Verzoekers die bijzondere procedurele noden hebben dienen als dusdanig te worden herkend voordat een beslissing door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt genomen. Dit betreft een inspanningsverbintenis van de lidstaten. Dit blijkt uit overweging 29 van de richtlijn: "De lidstaten moeten trachten verzoekers die bijzondere procedurele waarborgen behoeven als dusdanig te herkennen voordat een beslissing in eerste aanleg wordt genomen".

Bijgevolg wordt er bepaald dat een (eerste) identificatie gebeurt op basis van een vragenlijst die de verzoeker om internationale bescherming heeft ontvangen vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring en waarin hij op omstandige en precieze wijze zowel medische als niet-medische elementen dient aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken. Van de verzoeker wordt bijgevolg verantwoordelijkheid verwacht in het aanbrengen van deze elementen. Nogmaals moet in dit verband het belang onderstreept te worden voor de verzoeker om internationale bescherming om in de eerste plaats zelf te voldoen aan zijn medewerkingsplicht en een correct en reëel zicht te bieden op zijn situatie (zie de toelichting in dit verband onder artikel 10). Dit kadert ook in de informatie- en medewerkingsplicht van de verzoeker om internationale bescherming, van wie verwacht kan worden dat hij van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking verleent bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek en waarbij het aan hem is om op precieze wijze de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er kan beslist worden over zijn verzoek om internationale bescherming en in voorkomend geval de passende steun kan worden voorzien voor zover de verzoeker hier nood aan heeft en voor zover zijn bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond. Er dient enkel tegemoet te worden gekomen aan de bijzondere procedurele noden voor zover dit nodig is om aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in hoofdstuk II van titel II van de Vreemdelingenwet. Deze vragenlijst is bijgevolg een hulp voor de verzoeker om internationale bescherming en het is in zijn belang dat deze elementen zo vroeg mogelijk worden aangebracht, opdat de nodige procedurele maatregelen kunnen getroffen worden voor de verzoekers die dit behoeven. Indien niet duidelijk vaststaat of niet voldoende wordt aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele garanties behoeft, worden er geen specifieke procedurele maatregelen genomen. De verzoeker om internationale bescherming kan wel op elk moment van het onderzoek en de behandeling van het verzoek om internationale bescherming elementen aanbrengen waaruit alsnog zou blijken dat hij bijzondere procedurele noden heeft (zie infra). Bovendien sluit voorliggend wettelijk kader niet uit dat ook vanuit de opvangstructuur elementen kunnen worden overgemaakt aan de minister of zijn gemachtigde en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met betrekking tot de bijzondere procedurele noden die de verzoeker zou hebben, mits de verzoeker hiervoor zijn toelating geeft. In dit verband kan verwezen worden naar het gewijzigde artikel 22, § 1bis van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen.

Het invullen van de hiervoor vermelde vragenlijst, die de verzoeker ontvangt na het indienen van het verzoek om internationale bescherming (maar vóór het afleggen van de in artikel 51/10 bedoelde verklaring), betreft dus één van de mogelijkheden waarover de verzoeker beschikt om zijn bijzondere procedurele noden aan te brengen.

In de tweede paragraaf wordt een nieuw mechanisme voorzien dat in bijkomende mate deze bijzondere procedurele noden kan identificeren, met name het medisch onderzoek door een ambtenaar-geneesheer of een daartoe door de minister of zijn gemachtigde aangestelde bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, die vervolgens aanbevelingen verstrekt over de bijzondere procedurele noden die in acht moeten worden genomen. Het is duidelijk dat het hier moet gaan om een medisch deskundige in de zin van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen. De wetten van 4 april 2014 tot regeling van de geestelijke gezondheidszorgberoepen en tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen en van 10 juli 2016 tot wijziging van de wet van 4 april 2014 tot regeling van de geestelijke gezondheidszorgberoepen en tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen enerzijds, en tot wijziging van de wet betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, gecoördineerd op 10 mei 2015 anderzijds, bakenen ook de beroepen af die in de geestelijke gezondheidszorg mogen actief zijn, zoals de beoefenaars van de klinische psychologie en de psychotherapie. Het is duidelijk dat in deze context enkel beoefenaars in de geneeskunde of de geestelijke gezondheidszorg zullen worden aangesproken, vandaar de uitdrukkelijke vermelding van "bevoegde" beroepsbeoefenaars in de gezondheidszorg. De door de ambtenaar-geneesheer of bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg verstrekte aanbevelingen bevatten enkel een algemene appreciatie met betrekking tot het verloop van de procedure en de eventuele bijzondere procedurele noden die in acht moeten worden genomen. Deze aanbevelingen zijn gebaseerd op objectieve medische vaststellingen of gegevens en maken een duidelijk onderscheid met de beweringen van de verzoeker. Deze aanbevelingen betreffen dus geen behandeling of een bewijs van een vroegere vervolging of ernstige schade, zoals bedoeld in het nieuwe artikel 48/8. Enkel het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan in overeenstemming met het nieuwe artikel 48/8 aan een

beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg vragen een bijzonder medisch onderzoek uit te voeren naar aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade. Hiervoor kan verwezen worden naar de toelichting onder artikel 11 van het ontwerp.

(...)

In een derde paragraaf wordt vermeld dat de verzoeker om internationale bescherming ook elementen in een latere fase van de procedure aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan signaleren. Conform artikel 24.4 van de richtlijn kan de asielprocedure verder worden gezet en dient deze niet opnieuw gestart te worden. Hieruit blijkt nogmaals het belang om deze elementen in een zo vroeg mogelijke fase van de procedure aan te brengen en kan er in dit verband ook gewezen worden op de verantwoordelijkheid van de verzoeker om internationale bescherming (zie supra). Indien de verzoeker om internationale bescherming na de door hem ingevulde vragenlijst alsnog elementen wenst aan te brengen met betrekking tot zijn bijzondere procedurele noden, dan dient hij dit op omstandige en precieze wijze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, zodat deze in staat is om tijdig de gepaste procedurele maatregelen te treffen indien de noden op afdoende en overtuigende wijze worden aangetoond.

In een vierde paragraaf wordt opgenomen dat de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tijdens de procedure beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en (...) deze in acht nemen ten aanzien van de verzoekers die dit behoeven door het verlenen van “passende steun”, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in hoofdstuk II van titel II van de Vreemdelingenwet bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en verzoeker niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De “passende steun” die de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken of het Commissariaat-generaal verlenen indien de verzoeker wordt geïdentificeerd als een verzoeker die bijzondere procedurele noden heeft, omvat volgens overweging 29 van de richtlijn het verlenen van voldoende tijd, het tot stand brengen van de nodige voorwaarden voor de daadwerkelijke toegang tot de procedures en voor het aanvoeren van de elementen ter staving van hun verzoek om internationale bescherming. Er dient te worden benadrukt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen reeds vele bijzondere procedurele noden in acht neemt. Nu al treft het Commissariaat-generaal speciale maatregelen met betrekking tot het gehoor wanneer het gaat om niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, situaties van seksueel geweld, genderidentiteit, ... . Verzoekers om internationale bescherming geven nu al in hun verklaringen, die zij afleggen voor de minister of zijn gemachtigde, aan of zij een protection officer of tolk van hetzelfde geslacht wensen waarop het Commissariaat-generaal in principe ingaat. De protection officers van het Commissariaat-generaal krijgen nu al specifiek opleiding rond het horen van verzoekers in een kwetsbare situatie.

(...)

De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich niet vatbaar voor beroep. Artikel 24.2 van de richtlijn vermeldt immers uitdrukkelijk dat de beoordeling of de verzoeker een verzoeker betreft die bijzondere procedurele noden heeft niet de vorm van een formele administratieve procedure dient aan te nemen. De verzoeker beschikt wel over de mogelijkheid om elementen met betrekking tot deze beoordeling aan te brengen in het kader van het beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

In de vijfde paragraaf wordt bepaald dat indien in het kader van een versnelde procedure of een grensprocedure niet kan worden voorzien in voldoende passende steun voor een verzoeker die bijzondere procedurele noden heeft, in het bijzonder omwille van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld, deze procedures niet of niet langer worden toegepast. Dit betreft echter geen automatisme. In elk individueel geval wordt beoordeeld of er passende steun kan worden verleend aan de verzoeker om internationale bescherming. Indien er wel degelijk passende steun kan worden verleend aan deze verzoeker, zal de versnelde procedure of de grensprocedure worden verdergezet.

In een zesde paragraaf wordt bepaald dat de vaststelling dat de verzoeker de vragenlijst niet heeft beantwoord of niet medisch werd onderzocht, niet verhindert dat de asielprocedure wordt verder gezet of dat er een beslissing door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt genomen met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming.

(...)”. (eigen onderlijning)

*In casu:*

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster de mogelijkheid had en gebruikte om vóór het afleggen van de in artikel 51/10 bedoelde verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) een vragenlijst in te vullen, waarbij zij zowel medische als niet-medische elementen kon aanbrengen waaruit zou blijken dat zij een verzoeker is die bijzondere procedurele noden heeft (administratief dossier, zie ‘Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ van 2 mei 2022).

De vraag of er volgens haar bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, beantwoordde zij er evenwel uitdrukkelijk ontkennend met “*Nee*.”

Verzoekster gaf wel aan, toen haar hier uitdrukkelijk naar werd gevraagd, dat zij verkoos te worden gehoord door een persoon van hetzelfde geslacht en door een tolk van hetzelfde geslacht: “*Liever een vrouw, ik zou dan vrijer communiceren en zonder complexen*”, waarmee door het CGVS ook effectief rekening werd gehouden, zo blijkt uit het administratief dossier. Het persoonlijk onderhoud op 10 augustus 2022 en op 23 mei 2023 verliep namelijk met een vrouwelijke protection officer (hierna: PO) en vrouwelijke tolk (zie notities persoonlijk onderhoud: hierna NPO). Daarnaast gaf verzoekster aan, toen ze hiernaar werd gevraagd, zwanger te zijn. Wanneer aan verzoekster vervolgens expliciet werd gevraagd of ze zelf nog iets wenste op te merken of toe te voegen, beantwoordde ze die vraag uitdrukkelijk ontkennend met “*Nee*” (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ van 2 mei 2022).

Diezelfde dag, op 2 mei 2022, volgde de beoordeling bijzondere procedurele noden. In die beslissing (zie AD, “beoordeling bijzondere procedurele noden” van 2 mei 2022), die op zichzelf niet vatbaar is voor beroep, staat te lezen dat in uitvoering van artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet wordt beoordeeld dat verzoekster procedurele noden heeft en dat “*De passende steunmaatregelen die worden genomen zijn: Deze mevrouw is zwanger. Ze is uitgerekend voor 26 mei. Gelieve die prioritair te behandelen aangezien ze al voor eind mei uitgerekend is. Ze heeft ook het liefst een vrouwelijke tolk en ambtenaar*”.

Overeenkomstig artikel 48/9, § 3 van de Vreemdelingenwet had verzoekster vervolgens de mogelijkheid om, met betrekking tot (eventuele) procedurele noden, nog elementen in een latere fase van de procedure te signaleren aan de commissaris-generaal, zonder dat de procedure betreffende het verzoek om internationale bescherming hierom opnieuw moest worden gestart. Zij kon dit door deze elementen op omstandige en precieze wijze schriftelijk over te zenden aan de commissaris-generaal. Uit het administratief dossier blijkt evenwel nergens dat verzoekster dit zou hebben gedaan. Ze liet na om met toepassing van voormelde bepaling schriftelijk dergelijke elementen over te zenden aan de commissaris-generaal.

De verantwoordelijkheid hiervoor ligt evenwel bij verzoekster zelf. Zij is zelf verantwoordelijk voor het aanbrengen van zulke elementen. In dit verband wordt het belang onderstreept voor de verzoeker om internationale bescherming om in de eerste plaats zelf te voldoen aan zijn medewerkingsplicht en een correct en reëel zicht te bieden op zijn situatie. Dit kadert in de informatie- en medewerkingsplicht van de verzoeker om internationale bescherming, van wie verwacht kan worden dat hij van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking verleent bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek en waarbij het aan hem is om op precieze wijze de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er kan beslist worden over zijn verzoek om internationale bescherming en in voorkomend geval de passende steun kan worden voorzien voor zover de verzoeker hier nood aan heeft en voor zover zijn bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond. Verzoekster heeft dit aldus nagelaten. Bovendien gaf verzoekster eerder zelf uitdrukkelijk aan, toen zij hier concreet en specifiek naar werd gevraagd, dat er voor haar geen elementen of omstandigheden waren/zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken.

Voorts wordt erop gewezen dat wat betreft het verstrekken van de relevante elementen die betrekking kunnen hebben op de bijzondere procedurele noden als wat betreft de tijdigheid daarvan, de verantwoordelijkheid (in beginsel) bij de verzoeker om internationale bescherming ligt. Het komt namelijk de verzoeker om internationale bescherming toe een correct en reëel zicht te bieden op zijn/haar situatie door alle relevante elementen kenbaar te maken, zodat vervolgens kan beoordeeld worden of bijzondere procedurele noden aan de orde zijn. Het is in verzoek(st)ers belang dat deze elementen zo vroeg mogelijk worden aangebracht. Het is dus in beginsel aan de verzoek(st)er om de nodige relevante stavingstukken voor te leggen wanneer hij of zij aangeeft dat bijkomende steunmaatregelen nodig zijn, alsook om aan te geven hoe de hierin vermelde problemen hem of haar zouden verhinderen op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Verzoekster lijkt hieraan voorbij te gaan in het verzoekschrift.

Hoe dan ook wordt in de bestreden beslissing door de verwerende partij opgemerkt dat zij op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, waaronder de door verzoekster verstrekte stukken omtrent haar psychologische problemen die in rekening worden genomen, van oordeel is dat er in hoofdte van verzoekster bepaalde procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Dienaangaande wordt op goede grond gemotiveerd:

“*Uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u wenst gehoord te worden door een vrouwelijke ambtenaar en een vrouwelijke tolk (vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, d.d. 02/05/2022; vragenlijst CGVS, d.d. 02/05/2022, vraag 3.6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het*

*Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud behandeld door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk. Daar waar doorheen de persoonlijke onderhouden zichtbaar bleek dat u het emotioneel moeilijk had bij het vertellen van uw verhaal, legt u pas op 30 oktober 2023 een psychologisch attest neer. Op basis van dit attest blijkt dat u angst- en depressieve symptomen vertoont, alsook dat er sprake is van symptomen van een posttraumatische stressstoornis. Voorts wordt gesteld dat u last heeft van slapeloosheid, terugkerende gedachten en momenten van herbeleving, nachtmerries, sociale isolatie, angstaanvallen, ademhalingsmoeilijkheden, gevoelens van verdriet, angst en hopeloosheid; en fysieke problemen, zoals hoofdpijn en vermoeidheid. Tot slot wordt ook gesteld dat u cognitieve problemen ervaart, zoals verwarring en geheugenverlies naar aanleiding van de symptomen van een posttraumatische stress. Er wordt weliswaar verwezen naar literatuur om te duiden dat het heroproepen van traumatische elementen een invloed kan hebben op het geheugen of het reconstrueren van deze elementen, doch wordt niet geconcretiseerd op welke manier dit zich bij u manifesteert. Noch worden er concrete aanbevelingen gedaan naar uw persoon toe bij het doorlopen van de asielprocedure. Hoewel dit attest nog niet in het bezit was van het CGVS op het moment van uw persoonlijke onderhouden, werd u desalniettemin, bij aanvang van beide persoonlijke onderhouden gewezen op het nemen van een pauze indien u hiertoe de nood voelde (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 10/08/2022, CGVS 1, p. 2; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 23/05/2023, CGVS 2, p. 2) en werd u de kans geboden om in het tweede onderhoud verdere uitleg te geven (CGVS 2). Verder werd u de nodige tijd geboden om uw verhaal te doen, werd regelmatig gepolst naar hoe u zich voelde en of u in staat was om verder te gaan (CGVS 1, p. 6, p. 10, p. 11; CGVS 2, p. 4, p. 8, p. 9, p. 10, p. 12). Voorts maakte u aan het einde van beide persoonlijke onderhouden duidelijk alle vragen en de tolk goed begrepen te hebben (CGVS 1, p. 19; CGVS 2, p. 12). Uit niets in de weergave van de persoonlijke onderhouden blijkt dat u niet in staat was om op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten.”*

De grote kwetsbaarheid van verzoekster, waarop in het verzoekschrift meermaals wordt gewezen en die veelvuldig wordt benadrukt, neemt niet weg dat, aan de hand van de gegevens in het administratief dossier waaronder inzonderheid haar verhoren op de DVZ en het CGVS, verzoekster wel degelijk en goed in staat was om aan de procedure verzoek om internationale bescherming deel te nemen en deze te doorlopen en in het kader daarvan dienstig te worden gehoord.

Uit de schriftelijke weergave van het interview op DVZ en uit de notities van verzoeksters persoonlijk onderhouden op het CGVS blijkt dat die gehoren op een normale wijze hebben plaatsgevonden en dat verzoekster haar relaas er op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten. Nergens blijkt uit dat zij niet in staat was deel te nemen aan de procedure of verklaringen af te leggen, doch integendeel. Verzoekster was in staat om accuraat en zeer concreet en uitgebreid op de haar gestelde vragen te antwoorden en kon de redenen van haar vrees op een zelfstandige en functionele manier uiteenzetten.

Er werd aan verzoekster, passende steun verleend in die zin dat voldoende tijd werd verleend aan verzoekster tijdens de gehoren om te antwoorden. Er werd op het CGVS ook uitdrukkelijk op gewezen dat er tussendoor een pauze ging worden genomen en dat *“indien u vroeger een pauze wenst, mag u dat steeds aangeven”* (NPO van 10 augustus 2023 (hierna: NPO I), p. 2). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS op 10 augustus 2022 gaf verzoekster uitdrukkelijk aan dat het gehoor op DVZ *“Goed, heel goed, zonder problemen”* is verlopen, dat ze de tolk er goed verstond en dat zij er alle essentiële elementen kon weergeven waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient kon geven (NPO I, p. 3). Verzoekster gaf op het einde van dat eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS aan de tolk en de vragen goed te hebben begrepen (NPO I, p. 19). Ze gaf nergens aan of te kennen dat ze niet in staat was om aan de procedure deel te nemen en om verklaringen af te leggen. Integendeel, het verloop verliep zeer goed en zonder problemen, zo blijkt duidelijk een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud. De advocaat aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud wees weliswaar op en beklemtoonde de kwetsbaarheid van verzoekster en het feit dat zij een alleenstaande vrouw is met twee jonge kinderen waarvan het jongste in België werd geboren en wees tevens op de feiten in Albanië die verzoekster verklaart in Albanië te hebben meegemaakt (NPO I, p. 19), doch zonder enige opmerking omtrent het (goede) verloop van dat persoonlijk onderhoud te formuleren en/of toe te lichten op welke wijze verzoeksters situatie gevolgen heeft voor het doorlopen van de procedure verzoek om internationale bescherming en de gehoren in het kader daarvan.

Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS op 23 mei 2023, een negental maanden na het eerste persoonlijk onderhoud aldaar, stelde verzoekster, toen zij hier uitdrukkelijk naar werd bevraagd, geen opmerkingen te hebben over het eerste persoonlijk onderhoud (NPO van 23 mei 2023 (hierna: NPO II), p. 2). Opnieuw werd erop gewezen dat er een pauze ging zijn en dat indien verzoekster al vroeger een pauze wenste, zij dat steeds mocht aangeven (*Ibid.*). Ofschoon verzoekster erg emotioneel was en vaak huilde tijdens het gehoor, was zij blijkens een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud niettemin goed in staat om op een volwaardige en functionele wijze zeer concrete, uitvoerige en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Meermaals werd aan verzoekster gevraagd of het ging, en wanneer ze instemmend knikte ging het gehoor door (NPO II, p. 4). Wanneer later tijdens het gehoor, op de vraag of alles ok was, verzoekster *“Nee”* antwoordde, en zij op de vraag of zij even wenste te pauzeren of even naar buiten te gaan instemde, werd er

een pauze gehouden (NPO II, p. 8). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat tijdens de pauze van een twintigtal minuten "(...) komt de advocaat melden dat het niet goed gaat met VZ. Ze verwijst hiervoor naar de late start van het persoonlijk onderhoud en de emotionele/psychologische toestand van de VZ. De advocaat geeft aan dat VZ in het toilet heeft moeten overgeven en vraagt om tijdig af te ronden, omdat de advocaat nog een ander gehoor dient bij te wonen. De advocaat geeft aan dat het niet opportuun is dat de PO alleen verder gaat met de VZ, door haar opmerkingen vroeger te formuleren en het gehoor vroegtijdig te verlaten. De advocaat drukt haar wens uit om het volledige gehoor bij te wonen. Er wordt afgesproken om tegen 13u30 af te ronden, zoals oorspronkelijk voorzien was." (NPO II, p. 8-9). Wanneer verzoekster vervolgens terug is, en haar wordt gevraagd of alles terug ok is met haar, antwoordt zij bevestigend met "Ja" (NPO II, p. 9). De PO herhaalt ook meteen kort voor verzoekster hetgeen tijdens de pauze werd afgesproken met de advocaat en stelt hiermee akkoord te gaan: "Ok." (NPO II, p. 9). Wanneer iets later tijdens het gehoor aan verzoekster, die emotioneel blijft, de vraag wordt gesteld of alles nog ok is, antwoordt zij ontkennend met "Nee", doch stemt ze er uitdrukkelijk mee in, wanneer haar hier expliciet naar wordt gevraagd, dat het gehoor toch verdergaat: "We kunnen verder" (NPO II, p. 10). Bij het afsluiten van het gehoor, stelt verzoekster uitdrukkelijk de tolk en de vragen goed te hebben begrepen (NPO II, p. 12). De vraag aan de advocaat op het einde van het gehoor of hij nog opmerkingen heeft, beantwoordt deze als volgt: "Ik zal het niet lang maken. Zoals ik daarjuist al zei, mevrouw was heel vroeg op deze morgen, het was geen goede start dat ze 2 uur moest wachten. Ze was heel gestresseerd. Ze voelde zich niet goed. Ze wou ook dat het gedaan was. Het is niet makkelijk om de psychologische bijstand te bewijzen in dit geval, want ze verblijft op een privéadres met familieleden. Er is geen sociaal assistent, ze beheerst de taal niet. Dan zijn de stappen om iemand te gaan raadplegen niet zo evident. Ze heeft het nodig, dat wil niet zeggen dat er geen psychologische kwetsbaarheid is. Het is ongoing. Er is geen twijfel over de geloofwaardigheid, gezien de emoties en de doorleefdheid. Dat is duidelijk. En ook is er he feit dat ze geprobeerd heeft om bescherming te krijgen, maar zonder succes. Ze heeft ook geprobeerd om het dossier van hieruit op te volgen om dus te besluiten dat er niets is gebeurd. Met als gevolg dat er doodsb bedreigingen geuit worden naar haar en ook naar haar kinderen toe. Daar mee, dat mevrouw het dus heel moeilijk heeft. Dank u wel" (NPO II, p. 12). Ook verzoekster zelf wenste nog heel iets graag te willen zeggen, met name: "Op het moment dat de hele zaak uitgeklaard is in Albanië, en de belagers berecht worden, ben ik degene die met plezier terugkeer naar mijn eigen land. Maar zolang dat mijn huidige toestand blijvend is, vraag ik u met heel mijn hart om rekening te houden met mij, want het gaat echt niet goed met mij. Indien de daders berecht worden, ben ik degene die zelf naar Albanië terugkeer. Het is al een jaar zo, en ik vraag u om hulp. Het gaat zeer slechts met mij, ik ben niet in staat, soms ben ik niet in staat om voor mijn kinderen te zorgen. VZ huult." (NPO II, p. 12).

Noch verzoekster zelf, noch haar advocaat gaven ooit aan of te kennen dat verzoekster niet in staat was om aan de procedure internationale bescherming deel te nemen en/of om te worden gehoord. Op geen enkel moment werd gemeld dat verzoekster fysiek of mentaal niet in staat zou zijn geweest om haar relaas uiteen te zetten of deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud.

Verzoekster gaf, afgezien van het feit dat zij verkoos om de gehoren door een vrouwelijke protection officer en met een vrouwelijke tolk te laten verlopen hetgeen ook gebeurde, nooit aan dat zij procedurele maatregelen behoefde en dat deze diende getroffen te worden, noch waaruit deze precies dienden te bestaan.

Het is dan ook zeer laat en weinig ernstig of dienstig om thans in het verzoekschrift te stellen dat "Deze context komt op geen enkele manier de bijzondere procedurele noden van verzoekster tegemoet, in tegenstelling tot wat verwerende partij tracht uit te schijnen", en dit des te meer aangezien in het verzoekschrift geheel wordt nagelaten om ook maar enigszins te concretiseren welke (extra) steunmaatregelen er hadden dienen te worden genomen om aan verzoekster passende steun te verlenen.

De Raad herhaalt en benadrukt dat de verzoeker om internationale bescherming op elk moment van het onderzoek en bij de behandeling van het verzoek om internationale bescherming elementen kan aanbrengen waaruit alsnog zou blijken dat hij bijzondere procedurele noden heeft. Verzoekster liet dit evenwel na. Ze had, met toepassing van artikel 48/9, § 3 van de Vreemdelingenwet, de mogelijkheid zulke elementen in een latere fase van de procedure te signaleren aan de commissaris-generaal, door deze hem op omstandige en precieze wijze schriftelijk over te zenden, hetgeen ze evenwel naliet.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster geen enkel bezwaar maakte tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhouds op het CGVS en dat deze dus op een normale en goede wijze zijn verlopen, waarbij zij goed in staat bleek om haar relaas op een zelfstandige en functionele wijze uiteen te zetten, waaronder met betrekking tot de gebeurtenissen die aan de basis liggen van het vertrek uit het land van herkomst.

Ofschoon verzoekster erg emotioneel was tijdens haar gehoren op het CGVS, was zij dus, zo blijkt duidelijk uit de notities van de persoonlijke onderhoud, in staat het gesprek te volgen, begreep zij de gestelde vragen

en was zij bij machte om hierop concrete antwoorden te formuleren. De persoonlijke onderhouden zijn telkens goed verlopen en verzoeksters verklaringen waren telkens zeer concreet, uitgebreid en gedetailleerd.

Er kunnen naar het oordeel van de Raad geen vaststellingen worden gemaakt die (de kwaliteit van) de persoonlijke onderhouden zouden kunnen hebben beïnvloed en bemoeilijkt. Het feit dat het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS veel later startte dan gepland waardoor verzoekster en haar advocaat lange tijd in de wachtzaal dienden te wachten en het gegeven dat er bijna negen maanden zaten tussen het eerste en het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, nemen niet weg en wijzigen niets aan de vaststelling dat verzoeksters gehoren op het CGVS op een goede en normale wijze zijn verlopen. Niettegenstaande ze het soms emotioneel erg moeilijk had, hetgeen begrijpelijk is en waarvoor alle begrip, was verzoekster in staat om aan de procedure internationale bescherming en de gehoren deel te nemen en verliepen die gehoren goed, waarbij zij in staat bleek de vragen concreet te beantwoorden en de redenen van haar beschermingsverzoek concreet en uitgebreid te duiden.

Uit niets blijkt en verzoekster toont niet aan dat zij ten gevolge van haar psychologische problemen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan haar niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend, waarbij ze geheel nalaat toe te lichten waaruit die maatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Ze specificeert niet in het minst welke andere/bijkomende maatregelen nog hadden moeten worden genomen om het gehoor zo goed en normaal mogelijk te laten verlopen.

Verzoekster toont, gelet op het voorgaande, met haar betoog in het verzoekschrift niet aan dat de commissaris-generaal verkeerdelijk/onterecht heeft besloten dat haar rechten in het kader van de gevoerde procedure werden gerespecteerd en dat zij heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

De Raad ziet niet in en verzoekster licht niet toe en toont niet aan hoe de omvang/het aantal pagina's van de bestreden beslissing, die uit 6 pagina's bestaat, anders doet besluiten.

Waar in het verzoekschrift in dit verband nog wordt opgeworpen dat verzoekster na het zo lang wachten op de beslissing van het CGVS slecht over een beroepstermijn van 10 dagen beschikte, klopt dit niet aangezien verzoekster over een beroepstermijn van 30 dagen beschikte. Immers, ingevolge het door het CGVS overschrijden van de termijn van 15 werkdagen bepaald in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet waarbinnen het CGVS een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming dient te nemen, is *in casu* de gewone beroepstermijn van 30 dagen van toepassing (en niet (langer meer) de termijn van tien dagen bepaald in artikel 39/57, § 1, tweede lid, 2°) (zie in die zin o.a. RvS 27 mei 2021, nr. 250.711). Het overschrijden van de voorgeschreven termijn heeft louter tot gevolg dat de in artikel 39/57, § 1, van de Vreemdelingenwet vermelde beroepstermijn *in casu* geen 10 dagen, doch 30 dagen betreft. In zoverre verzoekster die beroepstermijn van 10 dagen als onevenredig beschouwt en dit als een "ongelijke verdeling van verdedigingsrechten" aanduidt, kan zij hierin aldus niet worden gevolgd.

4.2.2. *In casu* kon de commissaris-generaal rechtsgeldig toepassing kon maken van de versnelde procedure overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen onverenigbaarheden die dit in de weg stonden. Verzoekster toont het tegendeel niet aan.

Bovendien dient, zoals verzoekster pertinent opmerkt in het verzoekschrift, de toepassing in onderhavig geval van een "versnelde procedure" enigszins te worden gerelativeerd/genuanceerd in die zin dat er een ruime tijd zit na het indienen van het beschermingsverzoek op 23 maart 2022 en de uiteindelijke hier aangevochten bestreden beslissing van 16 november 2023.

In zoverre verzoekster machtsoverschrijding aanvoert, blijft zij in gebreke om aan te tonen dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing zijn bevoegdheden te buiten zou zijn gegaan. Er kan niet worden ingezien op welke wijze de commissaris-generaal zich bij het nemen van de bestreden beslissing schuldig zou hebben gemaakt aan machtsoverschrijding. Immers, van machtsoverschrijding is slechts sprake wanneer de bestuursverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen, hetgeen *in casu* niet het geval is. De opmerking in het verzoekschrift dat de verwerende partij haar macht misbruikt ten koste van de mentale gezondheid van verzoekster betreft bovendien een zware aantijging die zij op generlei wijze aantoonst.

4.2.3. Wat betreft de opgeworpen schending van het beginsel van de redelijke termijn, merkt de Raad op dat ofschoon een snelle behandeling wenselijk is dit niet verplicht is en hoe dan ook de wet aan het overschrijden van voormelde beslissingstermijn van 15 werkdagen geen sanctie verbindt en er geen wettelijke bepalingen of beginselen zijn die de Raad toelaten een vreemdeling als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Een langdurig verblijf in België is niet relevant voor de toekenning van

internationale bescherming. Ofschoon begrip kan worden opgebracht voor de onzekerheid in hoofde van verzoekster door het lang uitblijven van een beslissing in het kader van haar beschermingsverzoek, genoot zij evenwel door de lange duur van de asielprocedure langer bescherming tegen de beweerde vervolging en werd zij langer in de mogelijkheid gesteld om aanvullende stukken te verzamelen ter staving van haar relaas. Derhalve wordt de schending van de redelijke termijn niet dienstig aangevoerd.

#### 4.3. Over de grond van de zaak

Verzoeksters beroep is gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 16 november 2023 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

4.3.1. Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Ook in het recentste koninklijk besluit van 12 mei 2024 dat die lijst van veilige landen van herkomst vastlegt, is dit het geval.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden.

De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker (*cf.* RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

##### 4.3.2.1. Vrees

Verzoekster verklaart in Albanië problemen te hebben gekend en een terugkeer te vrezen omwille van bedreigingen die zij ontving naar aanleiding van haar werkzaamheden als boekhoudster op het deurwaarderskantoor van E. M. (zie gehoor DVZ + NPO I en II).

Meer bepaald begonnen volgens verzoekster de bedreigingen aan haar adres nadat zij in november 2021 in een dossier aangaande de bouw van hydrocentrales, een gerechtelijke beslissing van een Albanese rechtbank uitvoerde om de werken van die waterkrachtcentrales stop te zetten/stil te leggen. De gerechtsdeurwaarder E. M. waarvoor verzoekster werkzaam was, wilde dit zelf niet doen omwille van

bedreigingen vanwege Erz. B. aan zijn adres, waarop hij verzoekster een volmacht gaf om het dossier op te volgen en de gerechtelijke beslissing te executeren. Toen verzoekster in november 2021 ter plaatse ging om het besluit uit te voeren, kwam het tot een discussie met Erz. die haar bedreigde en stelde dat het gevolgen zou hebben als zij de opdracht tot stopzetting zou uitvoeren. Verzoekster ging evenwel door met het uitvoeren van haar job en het uitvoeren van het vonnis van de rechtbank. Hierna kwam Erz. nog tweemaal langs op het kantoor om haar te bedreigen en te stellen dat zij hem economische schade had toegebracht.

Vanaf 13 februari 2022 ontving verzoekster gedurende een periode van tien dagen berichten op haar gsm waarin zij en haar kinderen en man met de dood werden bedreigd. Op 22 of 23 februari 2022 ging ze aangifte doen van deze berichten en blokkeerde ze haar telefoonnummer. Ze besloot even onder te duiken bij haar moeder, waarna ze een bericht kreeg dat men op de hoogte was van haar doen en laten en waar ze verbleef. Hierop besloot verzoekster haar dochter thuis te houden van de crèche. Haar eigen werkzaamheden zette ze voort. Verzoekster was op dat moment zwanger en kreeg problemen met haar zwangerschap. Ze ondervond ook psychologische problemen en consulteerde hiervoor een psychologe. Op 4 maart 2022 was verzoekster onderweg van haar psychologe toen ze werd tegengehouden door een rode Toyota. Een man sleurde haar uit haar wagen naar een bunker in het bos, en probeerde haar te verkrachten. Jagers in de buurt hoorden haar geschreeuw en snelden haar te hulp waarop haar belager wegluchtte. Verzoekster bracht haar familie van die gebeurtenis op de hoogte, maar ook haar omgeving wist ervan en schold haar uit. Na die dag ging ze niet meer werken. Op 9 maart 2022 ondernam verzoekster een poging om zichzelf van het leven te beroven, waarna ze naar het ziekenhuis werd gebracht en haar leven en dat van haar ongebooren kind werden gered. Uit schrik voor haar leven, nam verzoekster toen het besluit om Albanië te verlaten, hetgeen ze deed op 16 maart 2022 samen met haar dochter. Een week later diende ze in België huidig beschermingsverzoek in. Begin juni 2022 werd haar zoontje in België geboren.

Verzoekster vermoedt dat er een link is tussen de discussie met Erz.(...) B.(...) en de dreigberichten die zij later ontving: *“Mijn vermoedens gaan uit naar de voorzitter van die hydrocentrales. Erz.(...) B. Toen ik ter plaatse ging om dat dossier te executeren, ik had ruzie met hem. En ik denk dat er een link tussen hem is en wat er allemaal met mij is gebeurd”* (NPO I, p.11).

Ze wijst er ook op dat Erz. B. een heel machtig man is met veel connecties. Zo verklaart ze o.a.: *“Hij heeft rechtstreeks, hechte banden met de staat. Nooit, nooit eerder heb ik problemen gekend. Alles is ontstaan na de uitvoering van de beslissing”* (NPO II, p.5).

Tevens stelt ze dat nadat zij haar werkzaamheden op het deurwaarderskantoor stopzette, ze werd vervangen door een familielid, een nichtje van Erz. B. Verzoekster wijst er verder nog op dat zij nadien in België nog een provocerend bericht via Instagram heeft gekregen.

Verzoekster verdenkt Erz. B. van alle problemen die ze meemaakte. Ze vermoedt dat hij zowel achter de dreigberichten als de aanranding zit: *“Alle wegen leiden naar hem, er is niemand met wie ik ooit een aanvaring heb gehad of wat dan ook, alle gebeurtenissen, alle miserie was na de uitvoering van de beslissing. Ik had een heel gelukkig en zeer normaal leven voordien”*.

Bij terugkeer naar Albanië vreest ze voor haar leven en dat van haar kinderen omwille van Erz. B. en diens netwerk.

#### 4.3.2.2. Beoordeling vrees

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekster geen substantiële redenen opgeeft om haar land van herkomst Albanië in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Verzoekster maakt namelijk geen nood aan internationale bescherming geloofwaardig of aannemelijk. Ze toont geen gegronde, persoonsgerichte en individuele vrees voor vervolging aan.

Waar volgens verzoekster haar problemen en vrees allemaal zijn begonnen met, voortvloeien uit en verband houden met het feit dat zij persoonlijk betrokken was bij de uitvoering van het besluit van de rechtbank om (de werking van) de waterkrachtcentrales in de beschermde regio van Valbonë stop te zetten, maakt zij echter niet aannemelijk dat zij effectief persoonlijk betrokken was bij de uitvoering van dat besluit.

De Raad treedt de motivering van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing bij waar op goede grond wordt vastgesteld en uiteengezet:

*“Vooreerst dient te worden aangestipt dat de geloofwaardigheid van uw vermeende vrees wordt ondermijnd doordat u niet aannemelijk wist te maken dat u daadwerkelijk persoonlijk betrokken was bij de uitvoering van het besluit van de rechtbank om de hydrocentrales in de beschermde regio van Valbonë te sluiten.*

*Dit blijkt vooreerst uit de informatie waarover het CGVS beschikt, waaruit blijkt dat E.(...) M.(...), de deurwaarder waarvoor u werkzaam was, weliswaar de beslissing niet wenste uit te voeren, doch dat een andere deurwaarder, meer bepaald S.(...) S.(...), het bevel van de rechtbank uiteindelijk uitgevoerd heeft, en dit in de aanwezigheid van C.(...) B.(...), de politie en Erz.(...) B.(...). Daarenboven wordt in een artikel gesteld dat de actie van S.(...), die deurwaarder is in de regio Kukës, er kwam na ongeveer vier maanden weigering door E.(...) M.(...). Nergens wordt gewag gemaakt van uw aanwezigheid, noch staat uw naam ergens in de artikels vermeld. Evenmin wordt de link naar eventuele bedreigingen aan uw adres vermeld, terwijl er wel wordt geschreven dat Erz.(...) van C.(...) eiste dat ze de site onmiddellijk zou verlaten. Alsook wordt in de artikels gesteld dat C.(...) door E.(...) aangeklaagd zou zijn wegens laster, terwijl C.(...) verklaart louter gevraagd te hebben aan E.(...) waarom hij niet tot actie wou overgaan. Dit toont dan ook op geen enkele manier een verband met uw verklaringen aan, en staat haaks op de gang van zaken die u geschetst heeft. Daarenboven heeft u allerm minst aangetoond dat u de vrouwelijke persoon bent op de foto van de sluiting van de hydrocentrales, dit in tegenstelling tot wat u beweert (CGVS 1, p. 9). Frappant hierbij is dat de foto's van het moment waarop de hydrocentrales werden stilgelegd, die in de media verschenen zijn, dezelfde foto is zoals u heeft neergelegd, waardoor het vermoeden ontstaat dat u deze foto dan ook langs deze weg verkregen heeft. Er is slechts een vrouw op de foto's te zien, maar deze is nooit volledig en duidelijk te zien, waardoor het onduidelijk is of u daadwerkelijk deze persoon bent. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat u uw betrokkenheid als zijnde dat u de uitvoerder was van het besluit van de rechtbank, geenszins aannemelijk weet te maken.”*

Verzoekster ontkracht noch weerlegt deze vaststelling. Ze slaagt er niet in om (middels concreet en overtuigend bewijs) aan te tonen dat zij persoonlijk wel degelijk betrokken was bij het uitvoeren van het besluit tot sluiting/stopzetting van de hydrocentrales, nochtans de reden van haar verklaarde problemen in en vlucht uit Albanië en dus een uitermate essentieel element dat de kern van haar relaas vormt.

Zoals de commissaris-generaal terecht en pertinent vaststelt, steunt de beschikbare informatie verzoeksters verklaringen omtrent haar beweerdde persoonlijke rol en betrokkenheid bij de uitvoering van die gerechtelijke beslissing niet, doch spreekt de informatie verzoeksters verklaringen daarentegen tegen.

Waar in het verzoekschrift in dit verband wordt opgeworpen dat *“Echter, er kan niet anders dan vastgesteld worden dat haar verklaringen bevestigd worden door de bronnen en documenten aangezien het niet in twijfel wordt getrokken dat E. M., gerechtsdeurwaarder én haar werkgever, weigerde het besluit uit te voeren”*, blijkt inderdaad uit de voorliggende informatie dat gerechtsdeurwaarder E. M. weigerde het besluit uit te voeren (zie in het administratief dossier map 6 'landeninformatie' + in map 5 'documenten' de artikels die verzoekster neerlegt). Uit verschillende artikels blijkt en deze bevestigen aldus dat E. M. weigerde de rechterlijke beslissing uit te voeren. Uit de informatie blijkt dat pas nadat gerechtsdeurwaarder E. M. al bijna 4 maanden weigerde om de beslissing, het arrest van het Albanese Hooggerechtshof uit te voeren, de gerechtelijke beslissing door iemand anders werd uitgevoerd.

Uit de informatie, meer bepaald verschillende artikels van 9 en 10 november 2021 van uiteenlopende bronnen, blijkt dat het een andere gerechtsdeurwaarder, met name deurwaarder S. S. van Kukës was die op 9 november 2021 ter plaatse ging bij de hydrocentrales aan de Valbona-rivier in het gelijknamig nationaal park en de beslissing van de Albanese rechtbank van 21 juli 2021 uitvoerde. Deurwaarder S. S. ging na of de activiteiten van de centrales stillagen zoals door de rechtbank werd opgelegd. Volgens de informatie vroeg die deurwaarder aan C. C., Amerikaans activiste en hoofd van de milieuorganisatie Toka die samen met tal van inwoners van Valbona de plannen en werking van de waterkrachtcentrales al jaren eerder bij het Albanese gerecht aanklaagde, om die dag aanwezig te zijn, maar vroeg het hoofd van de Genr2's bewakingsdienst, Erz. B., haar om onmiddellijk te plaats te verlaten. In de informatie staat ook te lezen dat gerechtsdeurwaarder M. eerder weigerde om de beslissing van het Albanese gerecht uit te voeren en dat hij C. C. aanklaagt voor laster nadat C. C. hem verweet zijn job niet te doen/niet op te treden. Verder staat vermeld dat de bedrijven van de hydrocentrales (HPC) voortdurend de milieuactivisten bedreigen en hen onder druk zetten. Voorts valt in de informatie o.a. nog te lezen dat de Europese Commissie de ongewone situatie aan de rivier Valbona opvolgt, als een belangrijke indicator van het functioneren van het (milieu)recht in Albanië, zo blijkt uit een voorliggend schrijven van de Europese Commissie aan het boegbeeld en milieuactiviste C. C.

Waar dus de bronnen en documenten effectief bevestigen dat na gerechtsdeurwaarder E. M. effectief en maanden lang weigerde het uit te voeren, uiteindelijk gerechtsdeurwaarder 4 maand na het arrest van het Albanese Hooggerechtshof van 21 juli, in november 2021, en meer bepaald 9 november, de beslissing van die rechtbank tot stopzetting van de bouw en activiteiten van de waterkrachtcentrales uitvoerde, hetgeen volgens de informatie in aanwezigheid van de politie van Tropoje gebeurde en zonder incidenten, en dat

terwijl eerder de gerechtelijke beslissing maandenlang werd genegeerd, toont verzoekster nergens aan dat die informatie niet correct is -ze legt integendeel zelf rapporten neer die de informatie van het CGVS in het administratief dossier bevestigt-, en dat niet gerechtsdeurwaarder S. S., maar zijzelf persoonlijk de beslissing van het Albanese Hooggerechtshof zou hebben uitgevoerd.

Uit de voorliggende informatie blijkt niet dat niet gerechtsdeurwaarder S. S. van Kukës, maar wel verzoekster persoonlijk ter plaatse ging naar de hydrocentrales op 9 november 2023 om er de uitvoering van de beslissing van het Albanese Hooggerechtshof na te gaan, of dat verzoekster dat samen met voormeld gerechtsdeurwaarder zou hebben gedaan. Over de persoon van verzoekster wordt nergens gesproken in de talrijke artikels over die gebeurtenis, die veel aandacht van de Albanese media kreeg en waarover uitgebreid werd bericht. Nergens is sprake van verzoekster haar naam en aanwezigheid toen, laat staan van het feit dat niet gerechtsdeurwaarder S. S. maar wel verzoekster toen voor de uitvoering van de beslissing van het Albanese gerecht zorgde.

De vaststelling dat verzoeksters verklaringen allerminst stroken met de voorhanden zijnde uitgebreide en zeer gedocumenteerde informatie over het in november 2021 effectief stilleggen van de waterkrachtcentrales in Valbona, doch er manifest worden door tegengesproken, doet op manifeste wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Verzoekster maakt haar beweerde aanwezigheid en professionele activiteiten toen niet in het minst aannemelijk of geloofwaardig. Aan haar beweerde betrokkenheid, laat staan als uitvoerder van het besluit van de rechtbank wordt derhalve niet het minste geloof gehecht.

Zo wordt aangenomen op basis van de door verzoekster neergelegde documenten dat zij in het verleden effectief werkzaam was voor gerechtsdeurwaarder E. M. in de staat Tropojë, wijzigt dit niets aan en werpt dit geen ander licht op voormelde vaststelling dat verzoekster haar beweerde betrokkenheid bij de uitvoering van de stillegging van de waterkrachtcentrales, de kern van haar relaas, niet aannemelijk of geloofwaardig maakt.

In zoverre verzoekster haar verklaarde betrokkenheid meent aan te tonen met de door haar neergelegde documenten van 9 november 2021 en 18 juli 2022 met respectievelijke protocolnummers 449 en 252 waarin gerechtsdeurwaarder E. M. verzoekster volmacht geeft om het arrest van het Hooggerechtshof uit te voeren, kan zij hierin niet worden gevolgd. Deze volmachten doen geen afbreuk aan de vaststelling dat geen enkele objectieve informatie voorligt waaruit blijkt dat verzoekster effectief op 9 november aanwezig en actief betrokken was bij de uitvoering van de justitiële beslissing tot opschorting van de activiteiten van en aan de waterkrachtcentrales, maar dat daarentegen uit de informatie die wel voorligt, blijkt dat een andere gerechtsdeurwaarder, met name deurwaarder S. S. van Kukës, voor de uitvoering ervan zorgde. De neergelegde kopieën inzake een volmacht werpen geen ander licht op die vaststelling, gesteund op de ruim voorhanden zijnde informatie omtrent die bewuste dag in november 2021 en de uitvoering van het vonnis.

Bovendien is het geenszins aannemelijk of geloofwaardig, gelet op voormelde informatie dat gerechtsdeurwaarder E. M. maandenlang weigerde om het arrest uit te voeren, dat hij iemand anders, een medewerkster van zijn kantoor hiertoe een volmacht zou geven, aangezien het dan nog steeds iemand van zijn kantoor was die verantwoordelijk zou zijn geweest voor de uitvoering ervan. Tevens is het, daargelaten nog dat het om een grote en belangrijke zaak gaat met veel media-aandacht in de omgeving Valbona en ruimer zelfs Albanië, weinig plausibel dat iemand die geen gerechtsdeurwaarder is, zoals verzoekster, bevoegd en gerechtigd zou zijn om tot de uitvoering van een arrest van het Albanese Hooggerechtshof over te gaan. Daarbij komt nog dat blijkens de voorliggende informatie de oprichtster en verantwoordelijke van de organisatie TOKA, die samen met vele andere activisten, bewoners van naburige dorpen en ook (natuur)wetenschappers de zaak tegen de bouw en exploitatie van de hydrocentrales jaren eerder had aangespannen, bij de uitvoering van het vonnis op 9 november 2021 in de waterkrachtcentrales aanwezig was. Zij had gerechtsdeurwaarder E. M. al eerder uitdrukkelijk op diens nalaten om de beslissing van de rechtbank uit te voeren gewezen en aangesproken. De aanwezigheid van activiste C. C. bij die gebeurtenis op 9 november 2021 blijkt duidelijk uit de stukken van allerhande bronnen die voorliggen, net als die van de gerechtsdeurwaarder S. S. Verzoekster biedt geen, laat staan een afdoende en aannemelijke uitleg waarom haar naam nergens in de talrijke informatiebronnen omtrent die bewuste dag van stillegging van de waterkrachtcentrales in november 2021 terug te vinden is, daar waar de aanwezigheid toen van deurwaarder S. S. en voorts o.a. activiste C. C. en ook Erz. Br. wel blijkt uit de informatie en dus vaststaat.

In het licht van de ruime media-aandacht die de zaak kreeg, is het dus opvallend dat nergens in de bronnen de naam van verzoekster terug te vinden is, terwijl wel herhaaldelijk en meermaals wordt gewezen op de weigering van gerechtsdeurwaarder E. M. om tot uitvoering over te gaan.

Dat gerechtsdeurwaarder E. M. na eerder maandenlang weigeren om tot uitvoering over te gaan toch iemand van zijn eigen kantoor, en beweerdelijk verzoekster als zijn medewerkster/boekhoudster, de uitvoering ervan

zou hebben laten waarnemen, en dat terwijl de zaak grote aandacht in de pers kreeg, vindt nergens steun in de objectieve informatie die voorligt, doch wordt er daarentegen door tegengesproken.

Met die neergelegde kopieën van de volmacht, waarvan bovendien een van 18 juli 2022 dateert terwijl verzoekster haar werkzaamheden op het kantoor al ruim anderhalf jaar eerder stopzette en zij intussen al lange tijd was vervangen door beweerdelijk een nicht van de geveesde Erz. B., toont verzoekster haar beweerdde persoonlijke betrokkenheid dus niet aan. Deze vormen geen bewijs van haar beweerdde betrokkenheid en zijn niet van aard de ongeloofwaardigheid ervan te herstellen. Los daarvan komt het geheel bevreemdend en gesolliciteerd over dat in het neergelegde stuk van 18 juli 2022, zo blijkt uit de aangebrachte vertaling ervan, staat te lezen dat verzoekster tewerkgesteld is in het gerechts-deurwaarderskantoor van Tropojë terwijl ze zelf verklaart er sinds begin maart 2022 niet meer te hebben gewerkt en dat dus maanden later nadat zij er vertrok dit stuk zou zijn opgesteld geweest. Wat betreft de uitleg in het verzoekschrift met betrekking tot die latere datum, namelijk dat de datum van de volmacht varieert om de simpele reden dat verzoekster later vroeg om het document op te sturen, is eigenaardig en weinig overtuigend. Immers, ze legt de volmacht van 9 november 2011 ook neer, wat de vraag doet rijzen waarom dit maanden later nog eens werd geacteerd, en het dus bizar overkomt dat er van die volmacht twee *quasi* geheel identieke stukken van zeer uiteenlopende datum zijn.

In weerwil van wat verzoekster voorhoudt, ligt aldus geen concreet en overtuigend bewijs voor waaruit haar persoonlijke en effectieve betrokkenheid bij het stopzetten van de activiteiten van de waterkrachtcentrales blijkt. Dat zij hierbij daadwerkelijk betrokken was en hierin een leidende rol had, wordt niet met concrete en bewijskrachtige stukken aangetoond. Verzoekster slaagt er aldus niet in haar verklaarde rol hierin aan te tonen en een ander licht te werpen op de talrijke beschikbare informatie, gesteund op tal van verschillende bronnen, die een heel ander beeld/context schetst van die bewuste stillegging op gerechtelijk bevel door toedoen van gerechtsdeurwaarder S. S. die bewuste dag in november 2021. Verzoeksters versie komt ongeloofwaardig en verzonnen over.

Daargelaten de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen omtrent haar werkzaamheden in het verleden voor het kantoor van gerechtsdeurwaarder E. M., ter staving waarvan zij verschillende documenten neerlegt, toont zij niet aan dat zij persoonlijk betrokken was bij de uitvoering van het arrest van het Hooggerechtshof van Albanië van 21 juli 2021 tot opschorting van de werkzaamheden in en aan de waterkrachtcentrales aan de rivier Valbona. Verzoeksters versie komt geheel ongeloofwaardig, leugenachtig en verzonnen over.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters verklaringen dat zij betrokken was bij de effectieve uitvoering van het bevel van de rechtbank om de werking van de hydrocentrales in de regio Valbona, wordt geen geloof gehecht aan haar beweerdde problemen met en vrees voor Erz. B., die beweerdelijk haar en ook gerechtsdeurwaarder E. M. zou hebben bedreigd en die verzoekster na de uitvoering van het arrest persoonlijk zou hebben gevisieerd en het op haar en haar gezin zou hebben gemunt.

Daar verzoekster niet aantoont en allerm minst geloofwaardig maakt dat zij persoonlijk betrokken was bij de uitvoering tot stillegging van de hydrocentrales, kan derhalve geen geloof worden gehecht aan het feit dat Erz. B. haar om die reden zou hebben bedreigd.

Verzoekster verklaarde op het CGVS meermaals dat zij voor de uitvoering van het arrest van het Albanees gerechtshof in november 2021 geen problemen had, maar een gelukkig en zeer normaal leven leidde, en dat alle problemen begonnen door de uitvoering van het arrest, en ze verdenkt Erz. B. van al die problemen: *“Alle wegen leiden naar hem, er is niemand met wie ik ooit een aanvaring heb gehad of wat dan ook, alle gebeurtenissen, alle miserie was na de uitvoering van de beslissing. Ik had een heel gelukkig en zeer normaal leven voordien”* (NPO II, p.11). Echter, zo wordt benadrukt, wordt aan die opgegeven reden van alle problemen totaal geen geloof gehecht, waardoor aan haar relaas dat zij om die reden werd bedreigd door Erz. B. evenmin geloof wordt gehecht.

Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat zij in Albanië werd bedreigd door en problemen kende met Erz. B. en dat zij hem bij terugkeer dient te vrezen. Haar verklaringen dat Erz. B. haar persoonlijk bedreigde, omwille van haar beweerdde rol bij de uitvoering tot het stilleggen van de werking van de hydrocentrales, en dat hij verantwoordelijk is voor en achter alle problemen zit die zij nadien kende, met name de dreigberichten van 13 februari 2022 tot 22 februari 2022 en haar aanranding op 4 maart 2023, betreft niets meer dan blote beweringen die zij op generlei wijze geloofwaardig weet te maken. Hieraan wordt geen geloof gehecht.

Hieraan wordt nog toegevoegd dat ook de verklaringen van verzoekster dat Erz. B. gerechtsdeurwaarder E. M. bedreigde, en voorts o.a. ook dat men ook activiste C.C. zou hebben proberen te verkrachten, niets meer dan blote beweringen zijn die niet met objectieve informatie wordt gesteund.

Verzoeksters relaas inzake haar beweerde problemen met en vrees voor Erz. B. is aldus geheel ongeloofwaardig.

Het feit dat verzoekster, zoals ze verklaart en waarvoor zij documenten neerlegt om dit aan te tonen, op 8 november 2022 een mailtje zou hebben gestuurd naar M. B., volgens haar verklaringen een nichtje van de gevreesde Erz. B. die in haar plaats nu voor gerechtsdeurwaarder E. M. zou werken, valt bovendien moeilijk te rijmen met haar verklaarde vrees voor Erz. B. Dat verzoekster, na Albanië samen met haar dochtertje midden maart 2022 te hebben verlaten omwille van de problemen die zij alle linkt aan Erz. B. en waarvoor zij hier op 23 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming indient, op 8 november 2022 vrijwillig richt tot een nicht van de door haar gevreesde Erz. B., met het risico dat zij dit aan de gevreesde nonkel Erz. B. zou vertellen, valt bezwaarlijk te rijmen met haar verklaarde problemen in het verleden met en vrees voor Erz. B.

Voorts zijn de dreigberichten die verzoekster kreeg en waarvan ze stukken neerlegt, niet alleen aan verzoekster en haar dochtertje gericht, maar ook haar echtgenoot wordt hierin met de dood bedreigd. Echter, uit verzoeksters verklaringen blijkt dat haar man steeds in Albanië is blijven wonen en werken en hij na het vertrek van verzoekster uit Albanië geen problemen meer heeft gekend. Noch haar man noch haar familie hebben nadien nog iets vernomen Erz. B., zo verklaarde verzoekster (NPO I, p.17). Het enige dat volgens verzoekster nog gebeurde na haar vertrek is dat een nichtje van Erz. B., haar plaats in het deurwaarderskantoor van E. M. overnam (NPO I, p.17). Ook in het licht van die verklaringen dat er na haar vertrek niets meer gebeurde en er geen problemen meer waren voor haar man en familie in Albanië, is het geheel merkwaardig dat verzoekster zelf terug contact opnam vanuit België in november 2022 met het deurwaarderskantoor van E. M. en *nota bene* beweerdelijk met een nichtje van de gevreesde Erz. B.

Aan verzoeksters verklaarde problemen met en vrees voor Erz. B. wordt geen geloof gehecht. Haar relaas is ongeloofwaardig.

Ten overvloede wordt nog aangestipt dat zelfs als zou geloof worden gehecht, *quod non*, aan verzoeksters beweerde betrokkenheid bij en problemen ingevolge de uitvoering in november 2021, thans meer dan drie jaar geleden, van de beslissing van het Albanese Hooggerechtshof inzake die waterkrachtcentrales, verzoekster geheel nalaat concreet te duiden wat de huidige situatie *anno* 2024 is wat betreft die hydrocentrales en wat en op welke wijze zij hiervoor thans nog dient te vrezen.

Verzoeksters relaas inzake haar persoonlijke betrokkenheid bij de sluiting van die centrales en zij hierdoor problemen kreeg en werd bedreigd, en heden nog een vrees koestert, is volstrekt ongeloofwaardig.

De vaststelling dat verzoekster duidelijk veel afweet van het gevoerde protest en de juridische procedures tegen die centrales die tot de (tijdelijke) sluiting ervan leidden, zij uitgebreid en gedetailleerd vertelde over die zaak die veel media-aandacht kreeg in Albanië en zij veel documenten hierover neerlegt, is geenszins van aard de geloofwaardigheid van haar beweerde persoonlijke rol hierin te herstellen.

#### 4.3.3. Nationale bescherming

4.3.3.1. In die mate geloof wordt gehecht aan het feit dat verzoekster telefonisch werd bedreigd in februari 2022 en zij het slachtoffer was van een aanranding begin maart 2022, daargelaten de vaststelling dat ze niet aannemelijk maakt dat Erz. B. hiervoor verantwoordelijk is, toont zij niet aan dat het haar hiervoor aan nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten ontbreekt.

Verzoekster maakt om die reden geen nood aan internationale bescherming aannemelijk.

4.3.3.2. In dit verband wordt erop gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming.

Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Bovendien kan, zoals het Hof van Justitie in voormelde rechtspraak aanstipt, conform artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze

wet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren “indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”.

Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

4.3.3.3. Uit de meest recente landeninformatie die de verwerende partij per aanvullende nota aan de Raad heeft overgemaakt, te weten de COI Focus “Albanië Algemene Situatie” van 5 december 2023, blijkt dat Albanië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Albanese burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

De Raad stipt hierbij aan dat bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat, ook de Belgische niet, kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Uit de door de verwerende partij bijgebrachte recente informatie blijkt dat in Albanië nationale beschermingsmogelijkheden voorhanden zijn. Albanië kent een beschermingssysteem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en in het algemeen hebben alle Albanese burgers hiertoe toegang.

Ofschoon hervormingen nog steeds nodig zijn, onder meer om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit de beschikbare informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De fundamentele mensenrechten en vrijheden zijn in Albanië verankerd in de Grondwet en zijn ondeelbaar, onvervreemdbaar, onschendbaar en gelden als de basis van de hele wetsorde. De Albanese Grondwet stipuleert ook dat alle internationale overeenkomsten, die door de Albanese wet geratificeerd zijn, voorrang hebben op de binnenlandse wetten die er eventueel niet compatibel mee zouden zijn. Albanië beschikt over een functionerend rechtssysteem, uitgeoefend door rechtbanken van eerste aanleg, beroepshoven en daarboven het Hooggerechtshof. De rechten van verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden wettelijk gegarandeerd. De overheid respecteert deze rechten doorgaans ook, hoewel processen niet altijd in het openbaar gevoerd worden. Voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand zijn aanwezig en de Albanese overheid zet in op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Het aantal zaken waar gratis juridische bijstand wordt geboden stijgt, vooral ook in zaken tegen daders van huiselijk geweld. Uit de informatie blijkt verder dat de politie over het algemeen op afdoende wijze functioneert, snel reageert en in het belang van de burger. Indien de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren kunnen er verschillende stappen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen (burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) en bij de Ombudsdienst). Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder gedoogd en kan leiden tot sanctionerende (administratieve) maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Tevens blijkt dat de laatste jaren in deze context verschillende concrete maatregelen op het terrein werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie (o.a. bodycams, onestopshops, meldingsapps). Ten slotte blijkt nog dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen de nog steeds endemische corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen heeft ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden, waaronder de oprichting van een speciale anticorruptierechtbank (SPAK), the justice reform package, de wet op de algemene doorlichtingsprocedures (Vetting Law), de wet op de klokkenluiders en een aantal opeenvolgende intersectorale strategieën die wel degelijk een effect hebben op het terrein en die zich geleidelijk ook meer richten op highlevel corruptie. Uit de informatie blijkt verder dat Albanië al jarenlang initiatieven neemt tegen de nog steeds alom aanwezige georganiseerde misdaad, zoals politieoperaties en internationale (politie) samenwerkingsverbanden en een getuigenbeschermingsprogramma. Er is in Albanië sprake van een crimineel ecosysteem waarin criminele netwerken verbonden zijn met lokale maffiafamilies en dat zich toelegt op drugs- en mensenhandel. In de zomer van 2023 is de SPAK erin

geslaagd niet alleen topmannen uit de onderwereld, maar ook verschillende topmannen bij politie en justitie te arresteren in een grootschalig, internationaal onderzoek naar georganiseerde misdaad (drugshandel). Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CDP) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie (kwetsbare) burgers die zich in hun (mensen)rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Door gebrekkige implementering van de wetgeving en door gebreken of integriteitskwesaties bij veiligheidsdiensten en gerecht kunnen mensen in specifieke situaties kwetsbaar blijven. Voor organisaties binnen de burgermaatschappij, die vrij en robuust aanwezig is in Albanië, is het mogelijk om voor deze mensen ongehinderd toegang te faciliteren tot verdere bescherming door de autoriteiten.

Verzoekster laat na informatie bij te brengen die hier een ander licht op werpt of afbreuk aan doet. Ze vermag met haar selectieve lezing ervan niet de juistheid van voormelde informatie te weerleggen. Die informatie is eenduidig en wordt op professionele manier verzameld uit verschillende objectieve bronnen, waaronder het EASO, het UNHCR, relevante internationale mensenrechtenorganisaties, niet-gouvernementele organisaties, vakliteratuur en berichtgeving in de media. In deze informatie bevestigen meerdere ngo's de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen ze de efficiëntie en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen huiselijk geweld. Uit de informatie kan worden afgeleid dat zowel de overheid als het middenveld allerhande inspanningen doen en daadwerkelijk en effectief optreden. De nationale en lokale overheden, de politie en het gerecht zetten zich in en doen allerlei inspanningen, en voorts spannen allerhande organisaties zich in met betrekking tot o.a. (slachtoffers van) geweld in Albanië.

Met haar selectieve lezing van voormelde beschikbare landeninformatie, toont verzoekster dus niet aan, en zij maakt voorts niet met concrete, valabele en objectieve elementen aannemelijk dat de informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal omtrent de beschermingsmogelijkheden in Albanië onjuist zouden zijn en dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheid)problemen geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen.

Verzoeksters verklaringen en aangebrachte documenten inzake de connecties van en invloed van Erz. B., waarvan ze dus niet aantoonde dat zij hem dient te vrezen, zijn niet van aard afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de hoger gemaakte analyse over nationale bescherming in Albanië. De Raad betwist in de voorgaande analyse niet dat er nog ruimte voor verbetering is en dat corruptie en de effectiviteit van de reeds genomen maatregelen een pijnpunt blijven, doch uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Albanië sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn in dit geval.

Dat corruptie in Albanië nog steeds een wijdverspreid fenomeen is en criminaliteit er nog voorkomt, zoals in zovele landen overigens zoals ook België onder (drugs)criminaliteit lijdt, en dat er, onder meer op het vlak van de effectiviteit van de wetgeving en de beschermingsmaatregelen en van het vertrouwen in de Albanese autoriteiten, nog vooruitgang te boeken is, betreft een gegeven dat in de voormelde motivering en door verder bijgebrachte recente landeninformatie uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit wordt *in casu* niet betwisteld doch (ook door de Raad) mee in acht genomen.

Dit gegeven doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten, zoals duidelijk en genoegzaam blijkt uit de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie en zoals door verzoekster op generlei wijze wordt ontkracht of weerlegd, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoekster zich toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

Dat de Albanese autoriteiten wel degelijk en daadwerkelijk optreden blijkt bovendien uit door verzoekster aangebrachte artikelen waaruit blijkt dat wel degelijk en daadwerkelijk door de Albanese politie en justitie wordt opgetreden tegen criminele feiten. Ook de door verzoekster gevreesde E. B., die zij als een heel machtig persoon met veel invloed en connecties op hoog niveau omschrijft en die in het verleden aan de top van de Albanese politie fungeerde, werd in Albanië gearresteerd, waarna hij een tijd in de gevangenis zat en nadien onder huisarrest werd geplaatst. SPAK vaardigde in november 2023 aanhoudingsbevelen uit tegen de zoon van Erz. B. Voorts blijkt uit door verzoeksters neergelegde artikels dat nadat een filmploeg van Top Channel bij het filmen aan de waterkrachtcentrales aan de Valbona-rivier werd aangevallen zij een klacht indienden bij het Albanese Openbaar Ministerie, waaronder tegen een aan Erz. B. verwant persoon genaamd M. G. Dat Erz. B. en zijn familie door de Albanese overheid met rust zouden worden gelaten en in Albanië een straffeloosheid genieten, zoals verzoekster lijkt voor te houden, strookt aldus niet met de informatie in het dossier.

In zoverre verzoekster voorhoudt dat de Albanese autoriteiten niet optreden, strookt dit aldus niet met de objectieve landeninformatie in het dossier en met de door haar zelf neergelegde artikelen. Daarnaast en

daarenboven, en dit hier in het bijzonder, blijkt de effectieve werking van de politie en het gerecht in Albanië, waaronder de uitvoering van rechterlijke beslissingen, *in casu* duidelijk uit de rechtszaak die werd aangespannen tegen de bouw en werking van de hydrocentrales aan de rivier Valbona die tot de stopzetting ervan leidde.

Bovendien maakt verzoekster met haar selectieve lezing van hogervermelde COI Focus hoe dan ook niet aannemelijk dat zij persoonlijk met betrekking tot haar verklaarde problemen in Albanië geen beroep kan doen op de Albanese autoriteiten en dat deze niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar hiervoor hulp en/of bescherming te bieden. Het gegeven dat één van de sleutelfiguur ondertussen vrijgelaten zou zijn, zoals de verzoekende partij ter terechtzitting aanhaalt, doet geen afbreuk aan hetgeen hiervoor uiteengezet werd.

De veelvuldige verwijzingen in het verzoekschrift naar informatie over (de situatie inzake) bloedwraak in Albanië, is hier niet in het minst nuttig of relevant. *In casu* is er geen sprake van bloedwraak. Verzoekster maakte hier eerder nooit melding van, tijdens geen enkele van haar gehoren, en toont op generlei wijze aan dat zij bloedwraak dient te vrezen. De verwijzingen dienaangaande in het verzoekschrift zijn aldus compleet zin- en nutteloos.

4.3.3.4. Gelet op hetgeen voorafgaat, wordt besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-) problemen de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De voorgaande conclusie vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Albanië recent opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van het EVRM zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

4.3.3.5. Het is bijgevolg aan verzoekster om aannemelijk te maken dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Albanese overheid voor bescherming.

Uit niets blijkt evenwel en verzoekster toont niet aan dat zij voor haar verklaarde problemen, en in geval van eventuele problemen in de toekomst in Albanië zij zich geen toegang kan verschaffen tot en geen beroep kan doen op nationale bescherming in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Echter, internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke en realistische van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of aannemelijk maken waarom hij geen of nagenoeg geen enkel beroep heeft gedaan op de nationale autoriteiten. Verzoekster blijft hiertoe evenwel manifest in gebreke.

Uit verzoeksters verklaringen en uit de stukken die ze neerlegt, blijkt dat haar aangifte van de telefonische bedreigingen aan de Albanese politie op 22 of 23 februari 2022, wel degelijk tot een actief optreden en onderzoek van de Albanese autoriteiten leidde. De gsm van verzoekster werd uitgelezen en het telefoonverkeer van verzoekster werd onderzocht. Hieruit is gebleken dat het nummer waarvan verzoekster dreigberichten toegestuurd kreeg, toebehoort aan een zekere E. P., geboren op 7 april 1987, en dat die zich in Frankrijk zou bevinden (zie document Parket bij de rechtbank van eerste aanleg van X, van 6 maart 2023).

Waar verzoekster het parket en meer algemeen de Albanese autoriteiten passiviteit verwijt, blijkt aldus uit de door haar neergelegde stukken dat de aangifte van de telefonische bedreigingen wel degelijk in een actief onderzoek en optreden van haar nationale autoriteiten en het achterhalen van de identiteit van de dader, verantwoordelijke voor de dreigberichten resulteerde. Voorts merkt de Raad op dat waar in dit verband in het verzoekschrift de commissaris-generaal wordt verweten dat hijzelf zich niet rechtstreeks tot de Albanese autoriteiten heeft gericht en zo zijn 'analyseplicht' te vervullen, verzoekster er volledig aan voorbijgaat dat de bewijslast *in casu* op haar rust, zoals hoger al in punt 4.3.1. werd opgemerkt.

Voorts liet verzoekster zelf na, en hier bewust voor koos, om essentiële informatie niet mee te delen aan de Albanese autoriteiten. Immers, waar in een van de door haar neergelegde stukken van het Parket staat te lezen dat *"De eisers verklaart dat zij geen weten of verdenkingen heeft over de belager die haar dreigende berichten gestuurd heeft"* (zie document Parket bij de rechtbank van eerste aanleg van X, van 6 maart 2023), blijkt uit haar eerdere verklaringen afgelegd tijdens haar gehoren, welke ze beaamt in het verzoekschrift, dat zij wel degelijk vermoedde wie precies achter die berichten zat. Dergelijke passiviteit, eerder zelfs totale nalaten om haar autoriteiten zo goed en volledig mogelijk te informeren, valt louter verzoekster zelf te verwijten. Indien de autoriteiten van belangrijke informatie niet worden ingelicht, dan kunnen zij hiermee vanzelfsprekend geen rekening mee houden.

Hoe dan ook blijkt uit de stukken dat de identiteit van de persoon op wiens naam het gsmnummer is ingeschreven waarmee de dreigberichten werden verstuurd door de Albanese autoriteiten werd achterhaald. Uit niets blijkt -verzoekster toont dit niet aan- dat er enige link is met de gevreesde Erz. B. Verzoekster slaagt er dan ook niet in hiermee een ander licht te werpen of afbreuk te doen aan hogervermelde vaststelling dat zij geen problemen met, bedreigingen vanwege en vrees jegens die Erz. B. aantoonde. Aan diens toegeschreven rol in haar problemen/relaas wordt geen geloof gehecht, en het staat hoe dan ook vast dat verzoekster voor die dreigberichten toegang had tot en op hulp en bescherming vanwege de Albanese autoriteiten kon genieten. Uit niets blijkt en verzoekster toont niet aan dat zij voor de provocerende/dreigende Instagramberichten en/of bij eventuele andere, nieuwe problemen in de toekomst niet meer op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten kan genieten.

Verzoekster liet daarnaast na de door haar aangehaalde ontvoering en aanranding op 4 maart 2022 bij de Albanese politie, en ruimer autoriteiten aan te kaarten en aan te klagen. Wanneer men zoals verzoekster in dat geval, geen beroep doet op de autoriteiten in het land van herkomst, kan er moeilijk verwacht worden dat deze autoriteiten daadwerkelijk optreden. De bedoeling van een klacht bestaat er precies in om bescherming te krijgen tegen zijn belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Het is namelijk de taak van de autoriteiten om de openbare orde te bewaren, op te treden tegen inbreuken daartegen en de burgers te beschermen. Nu zij geheel naliet die, nochtans zeer ernstige feiten van 4 maart 2022 aan de Albanese autoriteiten te melden, en desgevallend klacht neer te leggen, toont verzoekster derhalve niet aan dat het haar hiervoor aan nationale bescherming ontbeert.

In zoverre verzoekster haar nalaten om de Albanese autoriteiten van bepaalde feiten op de hoogte te brengen of om hen niet alle mogelijke info/pistes en verdenkingen te melden, toeschrijft aan een gebrek aan vertrouwen in haar autoriteiten, weet zij hierin niet te overtuigen. Immers, zoals blijkt uit haar verklaringen en de door haar neergelegde documenten nam zij ook na haar vertrek uit Albanië nog vanuit België zelf contact op met de Albanese autoriteiten, zoals voor het informeren naar de stand van zaken inzake het onderzoek naar de telefonische dreigberichten. Dit biedt dus geenszins een verklaring waarom zij bepaalde zaken niet bij de Albanese overheid aankaartte en zij mogelijks belangrijke, zelfs zeer essentiële informatie zoals wie zij van al die feiten verdenkt achterhiel voor hen.

Verzoekster kan, gelet op het voorgaande, bezwaarlijk dienstig en ernstig in haar verzoekschrift (p.13) voorhouden dat *"ze heeft het nodige tijdig gedaan, zonder succes"*. Om diezelfde reden mist het betoog in het verzoekschrift dat *"verzoekster geen enkele keer extra werd ondervraagd of de kans heeft gekregen om bijkomende informatie te geven of te krijgen, waardoor ze begrijpelijk met een aantal vragen zit. Er is geen sprake van een volwaardig en volledig onderzoek"*, elke ernst en grondslag. Verzoekster kan dit bezwaarlijk

dienstig en ernstig voorhouden, daar zij volledig haar eigen handelen, dan wel veeleer nalaten te handelen uit het oog verliest.

Waar in het verzoekschrift (p.13) wordt aangevoerd dat verzoekster *“in een zekere zin, een vrees koestert ten aanzien van haar autoriteiten”*, maakte verzoekster nooit eerder tijdens haar gehoren melding van die vrees. Ze gaf daarentegen meermaals uitdrukkelijk aan geen problemen te hebben (gekend) met haar nationale autoriteiten. Deze weinig ernstige uitleg *post factum* biedt aldus evenmin een verschoning voor haar eigen nalaten de Albanese autoriteiten van bepaalde zaken niet of niet volledig in te lichten.

De uitleg in het verzoekschrift dat *“Het feit dat zij verder geen stappen heeft gezet verklaart zichzelf door het feit dat de autoriteiten haar reeds niet hadden geholpen voor de bedreigingen en dat zij de moed had laten zakken”*, kan evenmin overtuigen en wordt niet aangenomen. Immers, tussen de dreigberichten in de periode vanaf 13 tot 22 februari 2022, welke ze dus ging aanklagen bij de politie, en haar aanranding op 4 maart 2022, zit slechts een korte periode van een tiental dagen, waardoor redelijkerwijze kan worden aangenomen dat het onderzoek slechts in een beginfase zat. Bovendien, zo herhaalt de Raad, was het verzoeksters eigen keuze om inzake die telefonische bedreigingen bepaalde belangrijke informatie niet mee te delen aan de autoriteiten, waardoor deze niet volledig waren ingelicht, en waarmee zij dus geenszins het onderzoek bevorderde. Dat zij de feiten van 4 maart 2022 niet aan de autoriteiten meldde, is bovendien zeer opmerkelijk aangezien zij vermoedde dat voor al die feiten dezelfde persoon verantwoordelijk was, waardoor het dus zeker in haar belang was om alle mogelijke feiten en informatie aan haar nationale autoriteiten over te maken teneinde de dader(s) op te sporen en te laten berechten. Betreffende de uitleg dat verzoekster de moed liet zakken, wijst de Raad er opnieuw op dat verzoekster nadien na haar aankomst in België zelf opnieuw contact opnam met de Albanese autoriteiten. Dit vormt dus evenmin een verklaring of verschoningsgrond om haar autoriteiten niet van alles op de hoogte te brengen.

De Raad herhaalt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk en doeltreffend moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat.

Uit het voorgaande blijkt hoe dan ook dat nationale bescherming voorhanden is in Albanië en dat verzoekster niet aantoont dat zij alle mogelijke en redelijk van haar te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst ten volle heeft benut, laat staan heeft uitgeput.

Verzoekster toont derhalve, gelet op hetgeen voorafgaat, niet aan dat het haar aan nationale bescherming ontbeert. Op basis van het geheel van de elementen die voorliggen, blijkt duidelijk dat zij wel degelijk beroep kan doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese overheid en ze toont niet aan dat deze haar niet (langer meer) bescherming zouden kunnen of willen bieden.

4.3.3.6. Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, gaat zij eraan voorbij dat zij niet aantoont dat zij met betrekking tot haar verklaarde problemen en in geval van eventuele nieuwe problemen in de toekomst niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Verzoekster kan zich dan ook niet dienstig beroepen op voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

#### 4.4. Medische/psychische situatie

Uit verzoeksters verklaringen en de door haar neergelegde documenten, waaronder het aangebrachte ziekenhuisattest, blijkt dat zij in Albanië voor haar psychologische en medische problemen toegang had tot de gezondheidszorg aldaar. Ze bracht eerder op geen enkel moment (een vrees) ter sprake en toont niet aan dat dit bij terugkeer niet meer het geval zou zijn.

#### 4.5. Overige

In de mate verzoekster een schending van artikel 3 van het EVRM opwerpt, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 6 van het EVRM dient, nog daargelaten dat verzoekster deze schending niet uitwerkt, te worden vastgesteld dat artikel 6 van het EVRM niet van toepassing is op beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008; RvS 13 december 2011, nr. 216.638; RvS 7 juli 2006, nr. 161.169).

Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd gehoord op het CGVS. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over o.a. de regio van herkomst van verzoekster en omtrent de door haar aangehaalde kwestie van de sluiting van de hydrocentrales in Valbona en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Waar verzoekster de schending van het evenredigheidsbeginsel aanvoert, merkt de Raad op dat dit beginsel in de thans gevoerde procedure niet aan de orde is. Het komt het CGVS en de Raad *in casu* enkel toe na te gaan of verzoekster voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde al dan niet internationale bescherming te verlenen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van de samenleving in het onthaalland, valt niet onder voormelde bevoegdheid.

Wat betreft het argument in het verzoekschrift dat geen enkel onderzoek naar de situatie van de kinderen werd verricht, merkt de Raad op dat het verzoekster toekomt, gelet op de bewijslast die *in casu* op haar rust, om met concrete en overtuigende elementen in hoofde van haar kinderen een nood aan internationale bescherming aan te tonen waar zij in gebreke blijft. Ook wat hen betreft blijkt uit niets en toont verzoekster niet aan dat het hen in Albanië aan nationale bescherming ontbreekt.

4.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoekster geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de weigering van internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming en dienen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster te worden ontzegd.

4.7. Een schending van de aangevoerde bepalingen en beginselen wordt niet aangetoond.

4.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De overige aangevoerde schendingen lijken hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin te kunnen leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend vijftientwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS